Flintfranciscus

Hier in dit oud en minzaam dorp
waar wilgen wintermoe
de nevelen bewaken,
omarm ik schroomvol deze tempel
met tederheid en warmte.
Hier strelen zachte handen,
zachter nog dan pimpelmees,
reeds negentig volle jaren
de zwakste medemens.

jdl

2020 JAARVERSLAG

INLEIDING

Het is onmogelijk om in 2020 een jaarverslag af te leveren over de werking van het MPC Sint-Franciscus zonder te verwijzen naar de COVID-19 pandemie. De impact ervan is enorm en overweldigend. De werk- en leefomstandigheden zijn voor elk van ons onuitgegeven.

Op korte tijd dienden we ons aan te passen aan
- tal van steeds wijzigende richtlijnen;
- het dragen van beschermingsmateriaal;
- het toepassen van verschillende hygiënemaatregelen;
- het instellen van verschillende vormen van quarantaine;
- het ondergaan en uitvoeren van coronatesten;
- kinderen opvangen die niet naar school kunnen;
- kinderen opvangen die niet naar huis mogen;
- kinderen begeleiden die niet terug kunnen naar de voorziening;
- gezinnen begeleiden vanop afstand;
- bezoeken organiseren via welbepaalde protocollen;
- kennismaken met digitale vormen van communicatie en vergaderen;
- het organiseren van thuiswerk;
- volwassenen opvangen die niet kunnen gaan werken;
- op een andere locatie tewerkgesteld worden;
- het organiseren van kampen in bubbels;
- …

Medewerkers voelden zich onzeker, maakten zich zorgen over hun eigen gezondheid of deze van eigen kinderen, kleinkinderen, partner, ouders of grootouders. Medewerkers maakten zich zorgen over de gezondheid van hun bewoners, hun ouders, hun omgeving, …

Tegelijkertijd zagen we flexibele medewerkers die zich aanpasten aan de nieuwe omstandigheden en geleidelijk aan leerden omgaan met de nieuwe realiteit. We leerden nieuwe dingen. We ontwikkelden sterke vormen van solidariteit en samenwerking.

Hartverwarmend waren ook de solidaire acties van de man in de straat, de gebruikersraad, de raad van bestuur, … Ook in de brede maatschappij krijgt jullie werk de verdiende waardering. Het werk dat jullie doen wordt enorm geapprecieerd.
Ik ben fier op wat we doen en hoe we deze uitdaging hebben aangepakt.

Ondanks de coronapandemie heeft de organisatie niet stilgezeten; het werk in het MPC heeft nooit stilgelegen. We hebben niet alles kunnen doen wat we planden, maar hebben ondanks de pandemie heel wat gerealiseerd. Dit jaarverslag biedt de lezer een beknopt overzicht van de realisaties in 2020.

Met oprechte dank aan alle betrokkenen voor de geleverde inspanningen in deze ongelooflijk moeilijke omstandigheden!

Koen Vander Beken,
Algemeen Directeur
MPC Sint-Franciscus

EEN ORGANISATIENETWERK ALS ANTWOORD OP DE VELE NODEN IN DE REGIO

Eind 2020 startten de voorzitters en algemeen directeurs van de organisaties Zonnelied en MPC Sint-Franciscus gesprekken met het oog op het versterken én verdiepen van de samenwerking tussen beide organisaties. Onder begeleiding van een externe consulent bouwden ze een samenwerkingsconcept uit. Midden dit jaar werd dit samenwerkingsconcept goedgekeurd door de beide raden van bestuur. Ook de raad van bestuur en de directie van de scholen Sint-Franciscus engageerden zich om dit concept te realiseren.

Maatschappelijke impact realiseren

Het doel van de samenwerking is het ondersteuningsaanbod ten aanzien van personen met een beperking te vervolledigen en te versterken als antwoord op de vele vragen van cliënten die wachten op een gepast aanbod in de regio.

- Verschillende indicatoren wijzen op een tekort aan MFC-aanbod in de regio (Halle/Vilvoorde & Brussel).
- Er is een grote vraag naar en maatschappelijke nood aan ondersteuningsmogelijkheden voor bijzondere en complexe doelgroepen. Het is onze troef dat we dit al die jaren zo sterk hebben uitgebouwd.

Het samenwerkingsverband is dus geen doel op zich, maar een middel. We willen meer “maatschappelijke impact realiseren” door het vervolledigen en versterken van het aanbod in onze regio. De nieuwe financieringswijze in de zorg voor minder- en meerderjarigen laat hier ruimte voor ondernemen en uitbreiding.

Nu reeds ervaren we bij de vzw’s op de campus in Roosdaal een grote druk op leefbaarheid en infrastructuur. We hebben nood aan bijkomende en aangepaste infrastructuur, mogelijks in de vorm van een bijkomende campus. Een versterkte samenwerking biedt mogelijkheden om het gebruik van de huidige infrastructuur te optimaliseren.

In samenwerking met partners

Op de site in Roosdaal, maar ook daarbuiten, kunnen we met andere partners samenwerken om het zorgaanbod te vervolledigen. Dit kan bijvoorbeeld in samenwerking met scholen buitengewoon onderwijs in Anderlecht, Ternat, Sint-Pieters-Leeuw, Opwijk, Eizeringen, …

De samenwerking zal per regio ingevuld en geconcretiseerd worden; het vraagt dus per definitie samenwerking met relevante spelers/actoren binnen een regio. De lokale gemeenschap is betrokken partij in het proces én in het resultaat.

Uitwerking en rapportage

Voor de verdere uitwerking van bovenstaande doelen werd een netwerkstuurgroep geïnstalleerd. Hierin zijn de directies van de verschillende vzw’s vertegenwoordigd. Concrete resultaten worden op verschillende plaatsen gerapporteerd onder meer in de jaarverslagen. We verwijzen alvast naar de boeiende bijdrage van onze afdeling Toop in Brussel!

Zonnelied vzw
dienstverlening voor
mensen met een handicap

Sint Franciscus
partner in groei

Scholen Sint Franciscus

2020: CORONA

2020 staat in ieders geheugen gegrift als het CORONA jaar.
Maar corona in een voorziening zoals de onze heeft heel wat voeten in de aarde.
Er moet snel geschakeld worden, niets loopt nog zoals gekend, er moeten snel nieuwe vaardigheden verworven worden, ieders flexibiliteit wordt op de proef gesteld.
Een greep uit de corona ervaringen…

COVID-19 BESCHERMINGSMATERIAAL

Zoals veel voorzieningen werden we naar aanleiding van de COVID-19 pandemie geconfronteerd met een tekort aan beschermingsmateriaal.

Uitgezonderd handschoenen, enkele tientallen chirurgische mondmaskers en wat wegwerpschorten was er niets in voorraad. Gelukkig werkt de medische dienst reeds jaren samen met een medische firma die medisch materiaal levert. Doordat we een vaste klant zijn, konden zij ons steeds van een beperkte voorraad aan chirurgische mondmaskers, wegwerpschorten en handschoenen voorzien.

FFP2 maskers waren moeilijker te verkrijgen. Pas eind april konden we er via een externe apotheek een 40-tal aankopen. Begin mei volgde er een grotere levering via Geneeskunde voor het Volk. In tussentijd behielpen we ons met FFP2 maskers die we thuis nog liggen hadden.

In afwachting van deze aankopen/ leveringen ging Patrick van de Dienst Aanpassingen reeds aan de slag met zijn 3D printer. Hij printte 10-tallen stevige maskers op deze manier.

Het vinden van kwaliteitsvolle thermometers was ook geen sinecure. De zoektocht naar beschermingsmateriaal nam ondertussen zoveel tijd in beslag dat er nood was aan versterking. Griet De Leeuw en Kathleen Van den Driessche schoten te hulp: apothekers uit de regio werden opgebeld en zo vonden we voorhoofdsthermometers. Het naaien van honderden stoffen mondmaskers en het uitdelen ervan werden gecoördineerd, er werd een Excel bestand opgemaakt dat het inventariseren van de stock van beschermingsmateriaal mogelijk maakte, …

Zonder de hulp van leerkrachten, vrijwilligers en sympathisanten was het nooit gelukt om aan elke medewerker en aan een deel van onze cliënten stoffen mondmaskers te bezorgen, waarvoor dank!

Ook bleek dat de wegwerpschorten niet volstonden om de medewerkers van Joachimsdal te beschermen bij een quarantaine. Er werden snel stoffen schorten gevonden door de contacten die het begeleidingsteam van Joachimsdal reeds had met een firma.

De stoffen schorten zorgen er ook voor dat de afvalberg wordt verkleind, ze worden reeds maanden gebruikt door de kinesisten bij het geven van therapie.

Naast het zoeken naar beschermingsmateriaal werd er ook een beleid rond het gebruik hiervan uitgeschreven. Dit beleid is steeds gebaseerd op de richtlijnen die Sciensano beschrijft en die het VAPH doorgeeft, en is een dynamisch proces.
Sinds mei levert de Vlaamse overheid op regelmatige basis chirurgische mondmaskers en handalcohol aan onze organisatie.

Enkele cijfers die aantonen hoeveel beschermingsmateriaal er in dit afgelopen jaar circuleerde:

- We ontvingen zeker 1.300 stoffen maskers, meters stof en kilometers rekkers om maskers te maken.
- Er werden reeds +/- 80.000 chirurgische mondmaskers geleverd/ aangekocht waarvan er al +/- 63.000 werden bedeeld.
- Op basis van een prognose per medewerkersgroep vertrekken er wekelijks +/- 1.250 chirurgische mondmaskers vanuit de medische dienst.
- 400 linnen schorten werden aangekocht. Bedankt aan onze huismoeders om deze steeds te wassen na gebruik!
- We hebben een 100-tal spatmaskers in stock.
- Ondertussen kochten we 35 voorhoofdsthermometers aan.

BELEVING CORONA OP DE MEDISCHE DIENST

Wist je al dat:

- De eerste informatie omtrent corona via de media binnenkwam,
- Elke verpleegkundige werkzaam op de medische dienst van het MPC wat vooruitliep op de stand van zaken binnen de gehandicaptensector door deze berichtgeving in de media,
- We dus de bui al voelden hangen…,
- We kort nadien enkele richtlijnen en aanwijzingen kregen van de directie, waarmee we aan de slag konden gaan,
- Er op minder dan 3 maanden tijd een geheel nieuwe manier van werken werd geïntroduceerd en uitgewerkt,
- Er allerlei procedures uitgeschreven en geëvalueerd werden naargelang de nieuwe info die we kregen vanuit onze directie,
- Desondanks de vele veranderingen in de evolutie van de pandemie we als medische dienst blijven functioneren zijn,
- Er curatief en preventief pakketten met quarantainemateriaal werden gemaakt voor leefgroepen,
- We op zoek gingen naar educatieve filmpjes over steriliteit en hygiëne,
- Alle mediboxen elke week opnieuw rijkelijk met alcohol werden ontsmet,
- We meer dan één handpompje met alcoholgel hebben gevuld ☺,
- We zo goed als mogelijk getracht hebben de info die wekelijks veran-derde toe te passen in de praktijk en door te geven aan begeleiders, zorgcoördinatoren en gezinsbege-leiders,
- We tijdens de eerste maanden van de pandemie regelmatig zeer drukke weekendpermanenties hadden,

- We uiteindelijk testmateriaal kregen via het labo waar we sowieso mee samenwerken,
- We een nieuwe verpleegtechnische handeling, de befaamde PCR-test met neuswisser, hebben aangeleerd,
- We in sommige weekends zelfs opkwamen om alle gasten van een leefgroep te testen,
- Bij die testings ook heel wat administratie komt kijken,
- Dr. De Zitter het afgelopen jaar 7 op 7 en 24u op 24u bereikbaar was om ons te ondersteunen bij onduidelijkheden en bij het nemen van beslissingen,
- We als medische dienst het gevoel kregen dat ons werk geapprecieerd werd door de organisatie.

COMMUNICEREN IN CORONATIJDEN

Communicatie in een grote organisatie als de onze is altijd al een uitdaging.

In coronatijden werd deze uitdaging alleen maar groter.

- Een grote organisatie snel doen veranderen van koers in de eerste lockdown,
- Wekelijkse wijzigingen van de overheid snel op de werkvloer krijgen,
- Communiceren terwijl alle overleg tot een minimum herleid werd.

Geen evident verhaal.

Na enkele weken in de eerste lockdown voelden we dat we een herkenbaar instrument nodig hadden om deze communicaties mogelijk te maken. Ons wekelijks personeelsblad De Dagklapper kreeg een broertje: "De Coronaklapper" was geboren. We communiceerden hiermee het aantal besmettingen in de organisatie en de maatregelen die van kracht waren. We gaven richtlijnen mee rond het gebruik van de mondmaskers. Af en toe een foto van een groep of een activiteit, bedankjes voor de inzet van de medewerkers, … Allemaal ingrediënten voor de coronaklapper.

Zowel in het kader van de pandemie als in het kader van de vaccinatie, hebben we de coronaklapper gebruikt als communicatiemiddel. We merkten na een tijdje dat De Coronaklapper echter onvoldoende werkte. Er moest meer komen.

Antwoorden op vragen, met mensen in gesprek gaan, filmpjes op de het intranet, audit in de leefgroep, cartoons van Peter, onze preventie-adviseur, …. Allemaal verschillende manieren om ervoor te zorgen dat iedereen in de organisatie mee was met de afspraken die we in het kader van de pandemie maakten.

Ondertussen is De Coronaklapper ingeburgerd. Telkens er iets over corona gecommuniceerd moet worden, stellen we de vraag of we dit via De Coronaklapper laten gebeuren en ja… zolang het nodig is, zullen we hem blijven gebruiken. We zijn aan een tweede jaargang toe.

En dat het gesmaakt heeft... Met dank aan Aldi en Hema voor de lekkere paaseitjes
De Ketelberg Lennik

De Ketelberg Pamel

CORONA IN CIJFERS

8 minderjarige en 13 volwassen gasten testten positief op corona.

In 2 leefgroepen moesten we de volledige groep in quarantaine zetten omwille van de besmettingen.

Bij de andere besmettingen konden we ofwel gasten naar huis laten gaan of konden we gasten in quarantaine houden in een deel van de leefgroep, waardoor de andere gasten en medewerkers toch nog vrij konden bewegen.
26 medewerkers testten positief op corona.

93% van onze medewerkers werd gevaccineerd.
93% van onze +18-jarige bewoners werd gevaccineerd.

In totaal werden 1253 mensen gevaccineerd in ons zelf opgezet vaccinatiecentrum.

Klein pensioenfeestje in coronastijl: met afstand, maar met zorg voor de innerlijke mens.

CORONA EN DE INTERNE DIENST VOOR ARBEIDSBEMIDDELING (IDAB)

Het effect van de coronapandemie was, omwille van de lockdown, het sluiten van scholen en/of quarantainemaatregelen, op verschillende manieren voelbaar in onze zorgleefgroepen voor minderjarigen en volwassenen.

Langs de ene kant waren er de leefgroepen waar cliënten, vaak risicodoelgroepen, wegbleven omwille van angst tot besmetting in een collectief gebeuren. Dit had een rechtstreeks effect op het urenpakket van het beschikbare personeel. Begeleiders konden namelijk, na opname van overuren en het bijwerken van deelopdrachten, onvoldoende tewerkgesteld worden en bouwden zo stelselmatig min-uren op.

Langs de andere kant waren er de leefgroepen waar onze cliënten, in plaats van enkel 's avonds en 's nachts, nu 24 op 24 en 7 op 7 verbleven. Dit had tevens een rechtstreeks effect op het urenpakket van de begeleiders. Zij dienden namelijk veel extra diensten te draaien overdag en bouwden zo stelselmatig overuren op. Daarenboven zorgde corona ook voor een toenemende afwezigheid van ons personeel, wat de oplossing voor het zorgen van extra diensten extra bemoeilijkte.

Om een antwoord te bieden op deze corona effecten werd een Interne Dienst voor Arbeidsbemiddeling (IDAB) georganiseerd. Zo ontstond er een vraagzijde, leefgroepen die nood hadden aan extra krachten, en een aanbodzijde, medewerkers die hun diensten in andere groepen wensten aan te bieden. Volgens het principe van vraag en aanbod konden medewerkers, samen met hun coördinator, op zoek gaan naar een tewerkstellingsmatch.

Verder werd de IDAB uitgewerkt volgens volgende uitgangspunten:

- De bedoeling was dat de medewerker (voor minimum een maand) gekoppeld werd aan een vaste groep voor het opnemen van diensten.
- Dit wil zeggen dat hij, naast zijn eigen leefgroep, maximaal 1 andere groep had waar hij ingeschakeld kon worden.
- Om dit mogelijk te maken lieten we de medewerker gedurende een week in zijn tweede leefgroep dubbeldraaien om zo kennis te maken met de gewoontes en de afspraken in de nieuwe groep én de collega's en de bewoners te leren kennen.
- Daarna kon de medewerker volwaardig de nieuwe taak overnemen.
- Van zodra de diensten in zijn groep genormaliseerd waren, kon dit systeem stoppen.
- Bij uitbraak van een besmetting, viel hij terug op één groep, gedurende de quarantaine.
- We streefden ernaar om medewerkers maximaal in te zetten volgens hun eigen prestatiebreuk.

Het overzicht van vraag en aanbod werd bijgehouden op het overzichtsblad, stafverdiep 1 en dit door de HR-coördinator.

Als organisatie heeft deze IDAB-actie ons geleerd dat onze medewerkers in coronatijden niet passief aan de zijlijn bleven toekijken, maar een actief engagement opnamen ter ondersteuning van hun collega's in andere leefgroepen of diensten.

Hartelijk dank aan iedereen die rechtsreeks of onrechtstreeks heeft meegeholpen aan het IDAB-systeem.

WERKEN IN CORONATIJDEN BIJ KINDEREN MET EEN MEERVOUDIGE BEPERKING

Februari

COVID-19 of het coronavirus: what's in the name.
"Het stelt niets voor, niet anders dan een gewoon griepje" meldden de media.
Dus we dachten: niets om ons zorgen over te maken, ver van ons bed….

Maart

Lockdown 1: oeps…
De cijfers stegen gestaag en ook bij ons lieten de gevolgen zich voelen.

We kregen te maken met een onzichtbare vijand en de spanning steeg.
Bijna alle gasten van 't Wijland en De Luwte bleven thuis uit voorzorg.
We hadden veel begrip voor de keuze van onze ouders, maar wat zou er nu met ons gebeuren?

Wij werkloos?
Dit hadden we nog nooit meegemaakt. We leefden in onzekerheid.

Alle middelen werden aangewend om iedereen hetzij van ver of nabij (coronaproof) aan het werk te houden.
Er werd nog nooit zoveel gepoetst, ontsmet, opgeruimd, gebrainstormd, ….

Na enkele weken konden we inspringen in andere groepen.

Enerzijds opluchting: vol nieuwe moed en goesting om onze horizonten te verruimen gingen we meedraaien in de paviljoenen, de volwassenwerking, de administratie.

Anderzijds vroeg dit ook veel flexibiliteit van elkeen, grenzen werden verlegd.

Nieuwe groepen, nieuwe collega's, nieuwe uurroosters, ….

Juni

Yes, het gaat de goede kant op.

Eindelijk, we kunnen terug aan de slag in onze eigen groepen.

Dat we herstartten met een grote pot min-uren baarde ons zorgen, hoe konden we dit in godsnaam wegwerken, maar dit was een zorg voor later.

We deden alles om onze werking zo coronaproof mogelijk te organiseren en dat loonde.

Onze gasten kwamen stilaan terug.

Yes, we zijn weer vertrokken, het voelde als thuiskomen.

Maar dan…

Oktober

Lockdown 2
De Luwte werd van de ene op de andere dag gesloten.

Dat hadden we niet zien aankomen. Wat? Hoe kan dit? Waarom?
Veel ongeloof en ontgoocheling.

Bij volwassenwerking de Ketelberg was er een COVID-19 uitbraak en daar hadden ze onze hulp nodig.

Het voelde als een oproep om naar de vuurlinie te trekken en welke Chinese vrijwilligers zagen dit zitten? De vertrouwde werkplek verlaten om aan deze hulpvraag tegemoet te komen was allesbehalve evident.

Na veel heen- en weergepraat en het verzamelen van alle info stelden twee van onze collega's zich kandidaat en besloten zij om ook tijdelijk gaan samen te wonen om zo hun eigen gezinsleden te beschermen. Chapeau, zo trots dat zij tot ons team behoren.

De andere collega's werden terug uitgestuurd naar andere groepen waar er nood was aan ondersteuning, om overuren weg te werken of whatever.

Eerst wat lukraak van hier naar daar, maar na enkele weken werd iedereen aan een vaste groep gekoppeld.

We deden wat er van ons gevraagd werd, maar het voelde heel dubbel: het leek of we onze eigen gasten en ouders wat in de kou lieten staan.
We voelden ons machteloos en moedeloos. Hoelang zou dit nog duren?

Intussen was het december

De kerstvakantie naderde en bracht stille kerstvreugde: De Luwte ging terug open en wij mochten combi-jobben.

Januari

De rust keerde terug in onze hoofden, we zijn voorzichtig positief.

Wat hadden we onze gasten en vertrouwde collega's gemist

Maart

De vaccinaties geven hoop, we zien het licht aan het einde van de tunnel, maar het blijft opletten, cijfers stijgen, onzekerheid steekt terug de kop op: gaan we opnieuw moeten sluiten, blijven onze gasten komen, wat als???

Maar we zullen doorgaan, om het met de woorden van een dichter te zeggen…

Doorgaan,
zoveel je kan,
opgeven staat niet in je woordenboek,
doorgaan, recht op je doel af,
ook al geraak je jezelf zoek;
Jij kan tegen een stoot,
na vallen zal je weer opstaan,
men kan op je rekenen,
daar kan men van op aan.
Ook al ben je moe,
en is het moeilijk om recht te blijven,
je boot zal niet kapseizen,
hij zal blijven drijven,
tot een druppel binnendringt
doorheen de sterke wand,
en je noodgedwongen moet zwemmen,
hopend op een hand
die je overeind helpt
uit het woelige water,
en je rustig zegt dat
het beter wordt, later.

Daniël Borremans

Els Pappaert - Lisa De Cock
Begeleiders uit De Luwte - 't Wijland

Het leven zoals het is in coronatijden in dagbesteding De Ketelberg en De Stroom

WERKEN IN TIJDEN VAN CORONA: IN EEN BUITENHUIS

Opvoeder zijn ten tijde van corona, geen makkelijke job. En ook wonen in een voorziening werd voor onze gasten niet meer zo vanzelfsprekend.

Bij de eerste lockdown werden gasten naar huis gestuurd, dubbele diensten werden tot enkele diensten gebracht en collega's zagen we enkel vluchtig op het einde of begin van een dienst. Teamvergaderingen vielen weg of konden enkel nog online doorgaan.

Na een tijdje hadden we dan toch weer meer gasten in huis, weliswaar met steeds quarantaines en massa's testen. Een quarantaineplan werd opgesteld en een quarantaineruimte ingericht. Echter niet zo simpel in een oud huis met slechts 1 trap naar boven…

Gelukkig brachten de lente en zomer veel mooi weer. Hobbyclubs waren weggevallen, activiteiten konden we niet meer doen. Dus onze tuin en wandelomgeving konden we goed gebruiken.

Na de zomer een nieuwe start. Alle gasten konden terug samen in de groep zijn, school kon terug voltijds doorgaan. Kortom, de leefgroep werking kon terug ten volle opstarten. Het ontbreken van hobbyclubs of mogelijkheden tot uitstappen bleven we echter enorm voelen. Gasten zaten dag in dag uit met elkaar opgescheept, niemand kon er even uit. Energie en frustraties stapelden zich maar op. Als opvoeder probeer je wel 101 dingen te verzinnen om iedereen bezig te houden, maar ook daar is de inspiratie soms zoek.

Opnieuw voltijds naar school zorgde er ook voor dat gasten in quarantaine mekaar sneller en sneller begonnen op te volgen. De vaccinaties kwamen dus als geroepen. De gasten waren een beetje bang voor de prikjes, maar toch euforisch met het nieuws! Ook wij als opvoeders waren enorm opgelucht. Nu alleen nog even de euforie in bedwang houden…

Een begeleidster uit Mozaïek

Zomer in De Ketelberg Pamel

WERKEN IN TIJDEN VAN CORONA: OP DE CAMPUS

Hoe is het nu om te werken in corona? In maart ging het allemaal heel snel: van het ene moment op het andere zaten we in een lockdown. Dit zorgde ervoor dat onze kinderen in de leefgroep niet naar school konden en een aantal niet naar huis. Deze plotse veranderingen waren niet gemakkelijk voor zowel de kinderen als de begeleiders.

Voor de kinderen is het niet evident om al deze veranderingen te aanvaarden. Ineens lopen alle mensen rondom hen met mondmaskers op. Ik ben van groep veranderd in coronatijd, de kinderen van deze groep hebben mijn mond en neus nog niet gezien, maar ze aanvaarden dit als het nieuwe normaal.

Soms hebben ze het wel lastig als er door een besmetting of mogelijkse besmetting een activiteit of normale structuur niet kan doorgaan. Ook wij als begeleiders moeten ons steeds flexibel aanpassen.

Je weet wel dat je als leefgroep er niet alleen voor staat. Zo heb je een begeleidingsteam dat je helpt. Als leefgroep in de paviljoenen, kan je rekenen op de andere leefgroepen ter ondersteuning. Maar, ook dit is anders. We mochten plotseling niet meer één grote bende zijn, maar waren allemaal aparte bubbels. Ook al werken we met velen kort bij elkaar, toch waren er periodes dat iedereen op zijn eigen eilandje zat.

Ik ben nog altijd heel blij dat ik iedere dag naar mijn werk mag vertrekken en er mag zijn voor onze kinderen. Natuurlijk blijf ik met de angst zitten om besmet te geraken en mijn naasten te besmetten. De angst om zelf ziek te worden is al grotendeels verminderd door de vaccinatie. Oef…

Hopelijk kunnen we snel teruggaan naar het oude normaal!

Een begeleidster uit De Maat

Feestje in 't Houvast

Lockdown party in De Springplank

Groetjes uit de Amerikaweg

Lockdown aperitief

Aangezien er dit jaar geen Special Olympics konden doorgaan, hielden we ze hier in Pamel.
Bij de opening en de prijsuitreiking van onze Specials deden we ons tegoed aan de drank en de hapjes die we kregen voor het "leefgroep lockdown aperitief".

Bedankt vanwege ons allemaal,

Team De Ketelberg Pamel

OP KAMP GAAN IN 2020, SPANNENDER DAN OOIT

Maart en april zijn meestal de maanden waarin volop plannen gemaakt worden voor de zomervakantie. Voor velen hoort daar een (MPC)kamp bij. Even energie bijtanken op een andere plek, voor kampleiders een uitgelezen kans om gasten ZO veel meer te laten ontdekken. COVID-19 maakte deze periode extra spannend. Het voorjaar bracht door de lockdown voor veel gasten reeds een verstikkend ongezonde spanning in de leefgroep. De hoop om op kamp te mogen gaan was heel groot. Kampleiders en de ontspanningsdienst beloofden hemel en aarde te verzetten om dit aanbod mogelijk te maken.

Met de richtlijnen rond het bestrijden van het virus vanuit de agentschappen Zorg en Gezondheid, het VAPH, Opgroeien en een draaiboek van De Ambrassade gingen we aan de slag. Een werkgroep kreeg de opdracht om een herschikking te maken om zo weinig mogelijk werkingen te mengen en vast te houden aan de bestaande bubbels.

We wisten dat dit geen ideaal scenario was, maar we konden rekenen op de oprechte goesting en creativiteit van de kampleiders om de kampenverdeling bij te sturen. Er werd ook stevig gesleuteld aan contactloze spelletjes en meer activiteiten op de kampplaats zelf.

Er werd ook een investering gevraagd van ouders: er moest voor vertrek extra aandacht zijn voor bubbels en mogelijke symptomen, er moesten mondmaskertjes mee, het vervoer werd niet collectief geregeld, ouders konden steeds een telefoontje verwachten bij een eventuele uitbraak.

Hygiëne en bescherming kregen op elk kamp de nodige aandacht. De medische dienst en de logistieke dienst zorgden voor veel extra beschermend materiaal en poetsgerief.

We hebben ons ook voorbereid op een minder rooskleurig scenario. De kans bestond dat zieke gasten in quarantaine moesten opgevangen worden. Ook voor gasten die het kampaanbod toch niet wisten te appreciëren en door gedrag niet op kamp konden blijven, werd huis De Kouter als "stand-by-huis" klaargezet. Een aantal begeleiders stelden zich flexibel op en zouden dit huis bemannen indien nodig.

Samen spelen en op kamp gaan werd deze zomer waardevoller dan ooit! We hebben ons grenzeloos geamuseerd.

Kampen

Onze MPC Sint-Franciscus kampen zijn zeer goed verlopen: een dikke dank-u-wel aan al onze kampleiders en monitoren om er ook dit jaar in geslaagd te zijn een onvergetelijk kamp aan onze gasten te bezorgen!

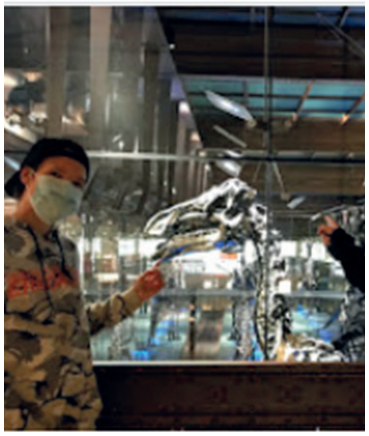
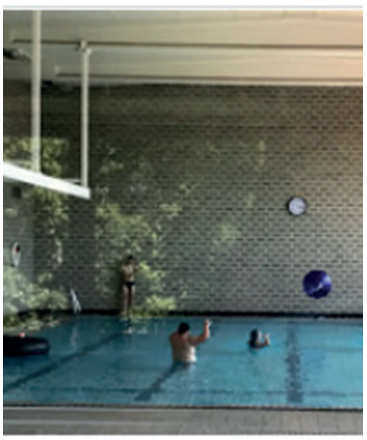

INFO VANUIT DE CLIËNTENADMINISTRATIE MINDERJARIGENWERKING

Het aantal cliënten

In de loop van het jaar heeft onze voorziening 351 kinderen en jongeren begeleid:

- 78 onder hen waren 18+
- 36 cliënten vielen onder het statuut "Jeugdrechtbankplaatsing"
- 21 cliënten onder het statuut "Maatschappelijke noodzaak"
- 75 cliënten startten hier en 76 cliënten verlieten de voorziening.

Ter vergelijking, in 2019 startten 39 cliënten en verlieten 25 cliënten de voorziening. In 2020 mochten wij derhalve meer nieuwe cliënten (+36) verwelkomen dan in 2019. Anderzijds zien wij in 2020 ook een toename van het aantal cliënten die de voorziening hebben verlaten (+ 51).

- Van 1 cliënt moesten we met pijn in het hart afscheid nemen.

Cliënten met een Persoonsvolgend Budget (PVB) binnen MFC

In de lijn van het PVF-verhaal kregen 12 clienten een persoonsvolgend budget toegewezen.

- 3 cliënten hiervan schoven door naar ons WOC.
- 4 cliënten hiervan maakten de overstap naar een externe volwassenvoorziening.
- Op 31/12/2020 verbleven nog 11 cliënten met een PVB binnen het MFC, waarvan 7 met een PVB-voucher en 4 met een PVB-cash.

GES+-cliënten

Sinds 1 januari worden jongeren met een (vermoeden van) beperking in de typemodule GES+ in het MFC gefinancierd door het agentschap Opgroeien (in plaats van door het VAPH). Aldus werd onze voorziening door het agentschap Opgroeien erkend om 12 jongeren te begeleiden in de typemodules "verblijf in een centrum voor ernstige gedrags- en emotionele stoornissen", "contextbegeleiding kortdurend intensief" en "ondersteunende begeleiding".

In 2020 begeleidde onze voorziening 14 GES+ jongeren:

- 10 cliënten startten op 1 januari in GES+.
- 4 cliënten startten in de loop van het jaar in GES+.
- 2 cliënten werden in de loop van het jaar uitgeschreven uit GES+, zodat op 31 december 2020 12 cliënten in onze GES+-afdeling verbleven.

GES+-cliënten worden geregistreerd in het registratiesysteem BinC ("Begeleiding in Cijfers") van het agentschap Opgroeien (en niet meer in het registratiesysteem GIR van het VAPH).

In 2020 werden 3.097 nachten "verblijf "en 2.761u 56 min "contextbegeleiding kortdurend intensief" geregistreerd.

Geregistreerde aanwezigheden in MFC volgens GIR

In 2020 werden er 25.302 nachten **verblijf** geregistreerd, zijnde een daling van 4.073 overnachtingen in vergelijking met 2019. Deze daling wordt enerzijds verklaard door de overheveling van de GES+-cliënten naar het agentschap Opgroeien en anderzijds door COVID-19.

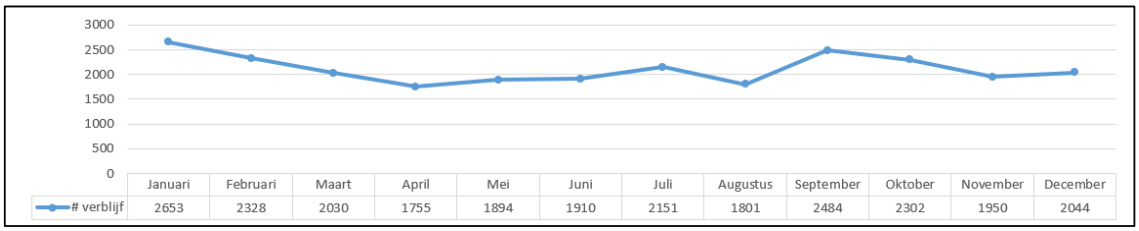

	Januari	Februari	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Augustus	September	Oktober	November	December
# verblijf	2653	2328	2030	1755	1894	1910	2151	1801	2484	2302	1950	2044

Geregistreerde aanwezigheden in MFC volgens GIR

In 2020 werden er 25.302 nachten **verblijf** geregistreerd, zijnde een daling van 4.073 overnachtingen in vergelijking met 2019. Deze daling wordt enerzijds verklaard door de overheveling van de GES+- cliënten naar het agentschap Opgroeien en anderzijds door COVID-19.

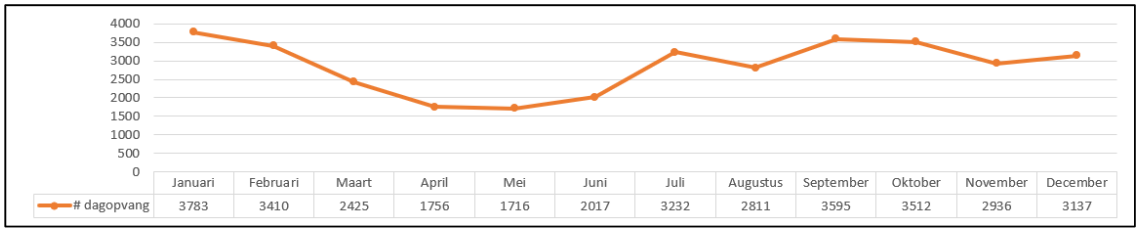

	Januari	Februari	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Augustus	September	Oktober	November	December
# dagopvang	3783	3410	2425	1756	1716	2017	3232	2811	3595	3512	2936	3137

Er werden 34.330 dagen **dagopvang (schoolaanvullend)** geregistreerd, zijnde een daling met 1.156 dagen in vergelijking met 2019. Ook deze daling wordt verklaard door enerzijds de overheveling van de GES+- cliënten naar het agentschap Opgroeien en anderzijds door COVID-19.

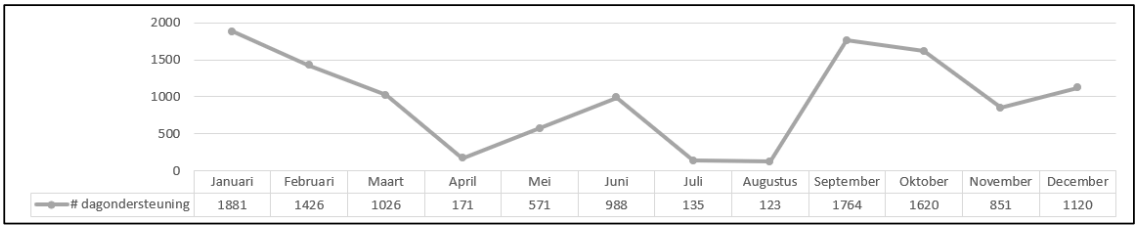

	Januari	Februari	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Augustus	September	Oktober	November	December
# dagondersteuning	1881	1426	1026	171	571	988	135	123	1764	1620	851	1120

Wat **dagbesteding (schoolvervangend)** betreft, werden er 2020 11.676 dagen geregistreerd, of nog een daling van 4.283 dagen in vergelijking met 2019. De voornaamste verklaring hiervoor is COVID-19, naast de overheveling van de GES+-cliënten naar het agentschap Opgroeien.

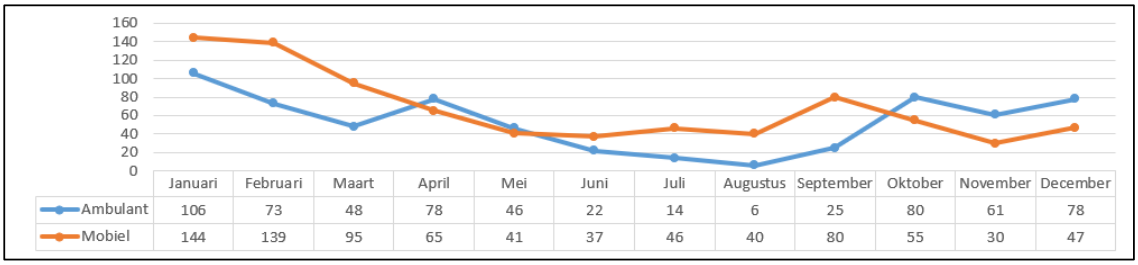

	Januari	Februari	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Augustus	September	Oktober	November	December
Ambulant	106	73	48	78	46	22	14	6	25	80	61	78
Mobiel	144	139	95	65	41	37	46	40	80	55	30	47

In 2020 werden er 637 **ambulante begeleidingen** en 819 **mobiele begeleidingen** geregistreerd in de GIR.

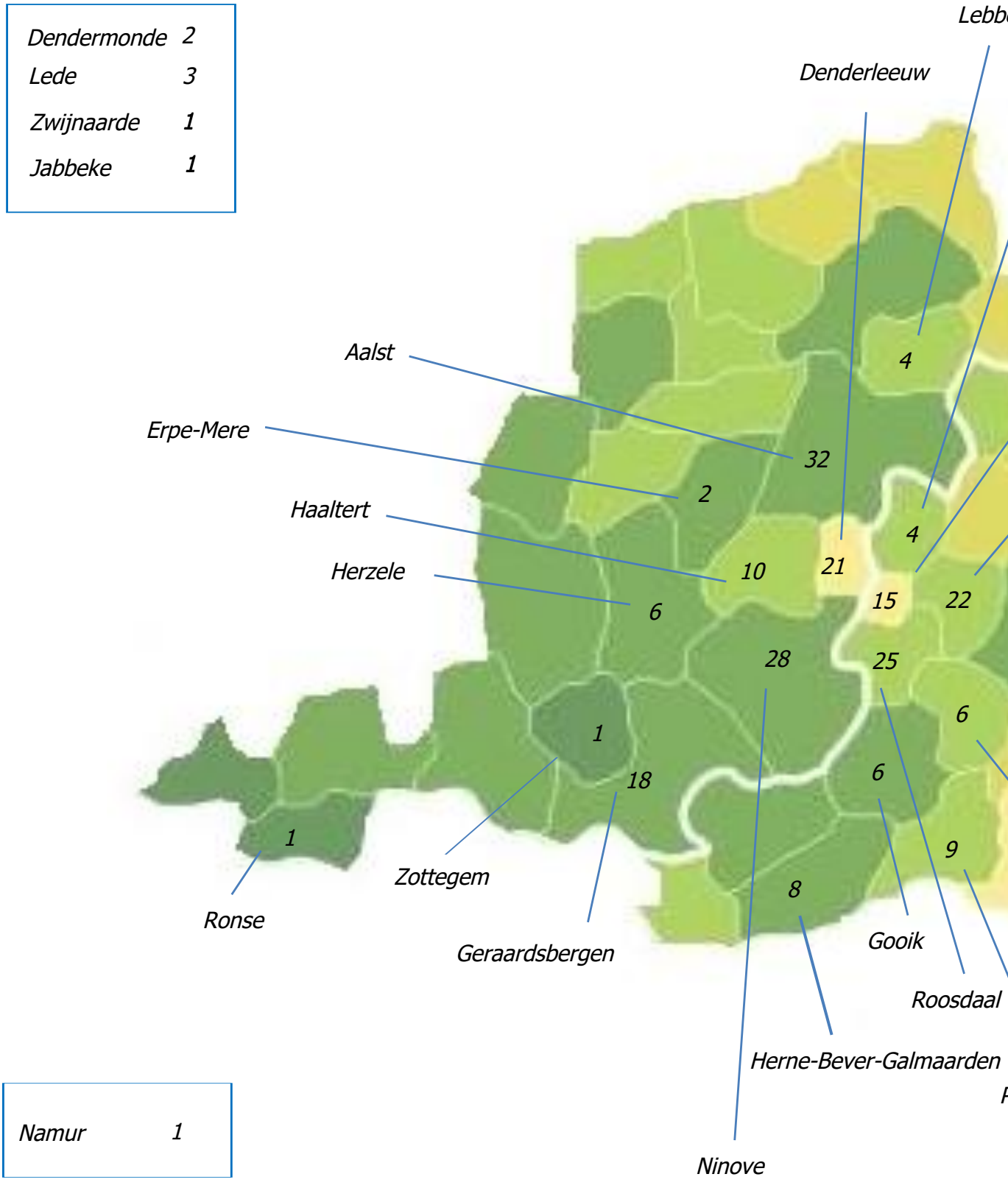
Dendermonde 2
Lede 3
Zwijnaarde 1
Jabbeke 1
Lebb
Denderleeuw
Aalst
4
Erpe-Mere
32
2
Haaltert
4
Herzele
10
21
6
15
22
28
25
6
1
18
6
1
9
Zottegem
8
Ronse
Geraardsbergen
Gooik
Roosdaal
Herne-Bever-Galmaarden
Namur 1
Ninove

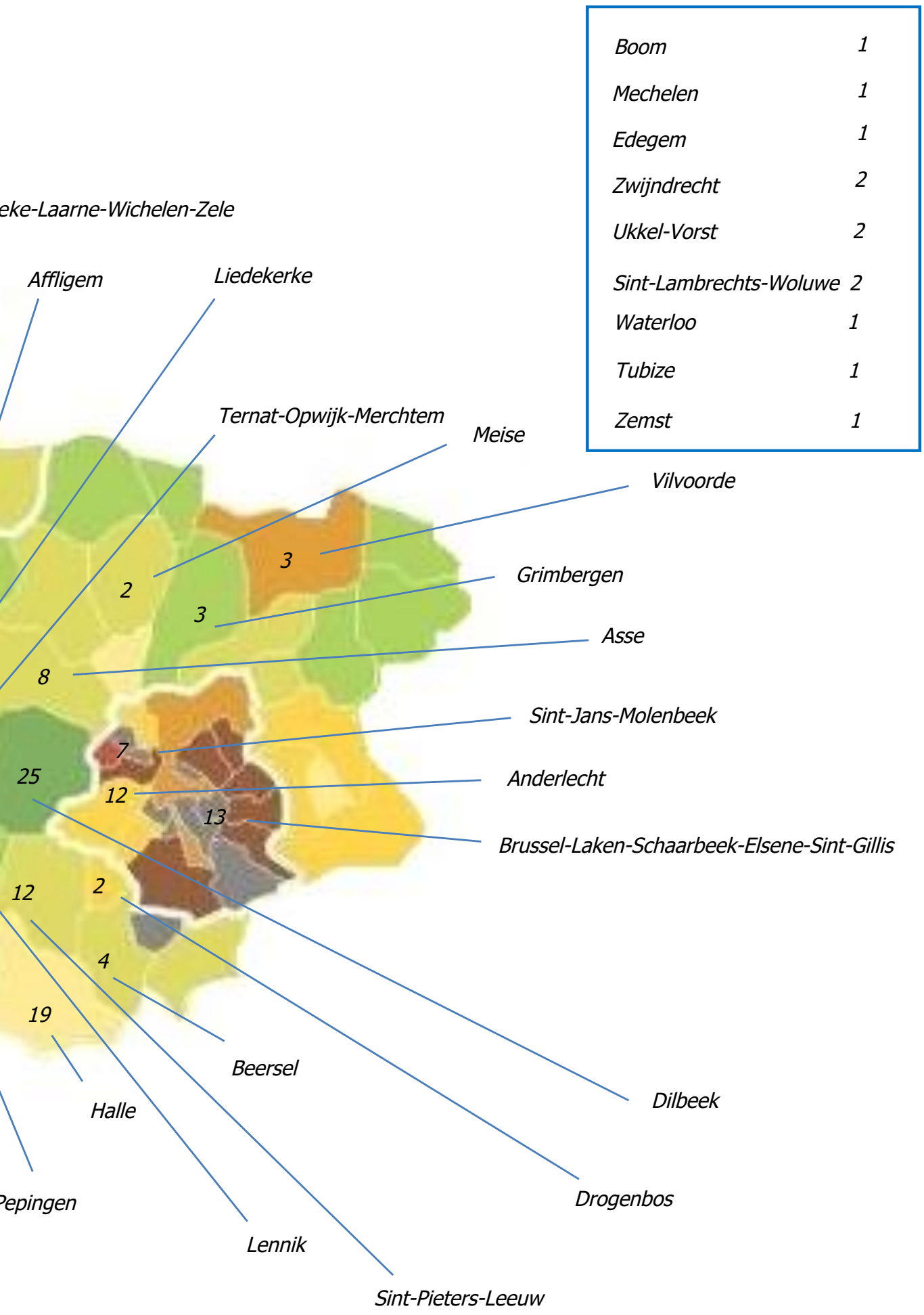
Boom 1
Mechelen 1
Edegem 1
Zwijndrecht 2
Ukkel-Vorst 2
Sint-Lambrechts-Woluwe 2
Waterloo 1
Tubize 1
Zemst 1
eke-Laarne-Wichelen-Zele
Affligem
Liedekerke
Ternat-Opwijk-Merchtem
Meise
Vilvoorde
3
2
3
Grimbergen
Asse
8
Sint-Jans-Molenbeek
7
25
Anderlecht
12
13
Brussel-Laken-Schaarbeek-Elsene-Sint-Gillis
12
2
4
19
Beersel
Halle
Dilbeek
Drogenbos
Pepingen
Lennik
Sint-Pieters-Leeuw

Cliënten per doelgroep volgens de registraties in GIR/BinC

Als we het aantal cliënten opdelen per doelgroep, dan krijgen we volgend resultaat:

	2019	2020	
Licht mentaal (LM)	18,00 %	17,13 %	-0,87 %
Matig mentaal (MM)	13,72 %	12,01 %	- 1,71 %
Zwaar mentaal (ZM)	6,00 %	9,96 %	+ 3,96 %
Karaktergestoord (KG)	41,14 %	44,67 %	+ 3,53 %
Motorisch A (Mot. A)	2,57 %	2,18 %	- 0,39 %
Motorisch B (Mot. B)	15,43 %	12,32 %	- 3,11 %
GES+	2,57 %	1,72 %	- 0,85 %

Wij zien een lichte stijging in de doelgroepen ZM en KG en een lichte daling in de doelgroep Mot. B en in mindere mate in de doelgroep MM. De overige doelgroepen blijven ongeveer gelijk.

Gemiddeld aantal/type vorken

De toename van het aantal dagen Dagopvang zien we hier ook vertaald in een stijging van het aantal vorken Dagopvang.

2019	2 tot 4 dagen/maand	2 tot 3 dagen/week	4 tot 5 dagen/week	6 tot 7 dagen/week
Vorken Verblijf (gemiddeld)	22	36	78	45
Vorken Dagbesteding (gemiddeld)	14	111	110	2
Vorken Dagopvang (gemiddeld)	94	75	89	34
2020	**2 tot 4 dagen/maand**	**2 tot 3 dagen/week**	**4 tot 5 dagen/week**	**6 tot 7 dagen/week**
Vorken Verblijf (gemiddeld)	16	32	80	30
Vorken Dagbesteding (gemiddeld)	17	11	101	0
Vorken Dagopvang (gemiddeld)	87	69	100	30

Rechtstreeks Toegankelijke Hulp

In 2020 begeleidden we in het MFC 101 cliënten onder RTH. Goed voor een totaal van 221,879 punten (ptn). 1 cliënt kreeg echter voor meer dan 8 ptn begeleiding. Dit overtal (0,941 ptn) moeten we dus in mindering brengen, wat het totaal op 220,938 ptn brengt.

In het WOC werden 42 cliënten begeleid onder RTH. Goed voor een totaal van 374,185 ptn. Ook hier kregen 6 cliënten voor meer dan 8 ptn begeleiding. Als we dit overtal (213,43 ptn) in mindering brengen, houden we nog 160,756 ptn over.

In totaal (MFC + WOC) presteerden we 596,063 RTH ptn (inclusief overtal) of 381,693 ptn (exclusief overtal).

In 2020 hebben wij 11 cliënten via de module "kortdurend verblijf" begeleid. In totaal 145 overnachtingen en 331,5 dagen.

Wat de module "globale individuele ondersteuning" betreft, hebben wij 101 uren gepresteerd, waarvan er 98u 30min in aanmerking komen voor subsidiëring.

Voor Outreach presteerden we 0,88 ptn.

CLIËNTGEGEVENS WOC

Voucherovereenkomsten – in- en uitstroom

In 2020 heeft het WOC voor 109 cliënten voucherovereenkomsten geregistreerd in de Geïntegreerde Integratietool (GIR) van het VAPH. 12 21-jarigen in het MFC kregen een PVB beschikbaar gesteld in het kader van de zorgcontinuering; 3 hiervan stroomden door naar onze WOC-werkingen, alsook nog 2 cliënten die in 2019 al hun PVB beschikbaar kregen. 4 anderen konden met hun PVB bij een andere vergunde zorgaanbieder terecht, alsook nog 4 cliënten die ook in 2019 al over hun PVB beschikten.. Op 31/12/20 kregen nog 11 personen met een PVB ondersteuning binnen het MFC, waarvan 4 met een cashovereenkomst, in afwachting van doorstroom naar een vergunde zorgaanbieder voor volwassenen.

Hiernaast verwelkomden we nog 2 nieuwe zorgvragers met PVB binnen ons WOC, waarvan één na noodsituatie.

Binnen het WOC werden in 2020 geen voucherovereenkomsten beëindigd.

	Totaal aantal vouchers	Vouchers zorg-continuering	Totaal zorg-gebonden punten	WOC		MFC	
				Vouchers in	Vouchers uit	Vouchers in	Vouchers uit
2017	100	7	2761.57	6	4	7	6
2018	106	8	2932.643	2	8	9	8
2019	117	18	3193,644	4	8	18	6
2020	109	12	3345.32	7	0	12	8

Inzet van cash-budgetten

Aantal cliënten

	Gestart in 2020	Stopgezet in 2020	31/12/2020
Persoonlijke Assistentie in kader van PVB (meerderjarigen)	0	1	6
Persoonlijke Assistentie in kader van PAB (minderjarigen)	2	4	11
PVB inkopen verblijf binnen MFC (meerderjarigen)	4	0	4
PAB inkopen verblijf binnen MFC (minderjarigen)	1	3	6
PVC Persoonsvolgende convenanten minderjarigen	1	1	4
IPH Intersectorale Prioritaire Hulpvragen minderjarigen	3	3	6

Meerderjarigen – cashovereenkomsten binnen PVF-systeem

Binnen het WOC zijn er in 2020 7 cliënten die (een deel van) hun PVB cash inzetten voor de inkoop van ondersteuning. Een cliënt beëindigde zijn overeenkomst, waardoor we op 31/12/20 nog 6 cliënten ondersteuning boden.

Welke ondersteuning wordt hiermee dan ingekocht?

2 cliënten vragen ons om via hun budget een familielid te werk te stellen als persoonlijk assistent. Hierbij bieden wij als organisatie dus hoofdzakelijk beperkte administratieve ondersteuning (personeelsadministratie).

De andere cliënten vragen ons vooral om persoonlijke assistentie te bieden. Bij de meesten gaat dit om beperkte persoonlijke assistentie bij vrijetijdsbesteding of culturele activiteiten. Deze ondersteuning wordt geboden via onze mobiele teams.

Eén cliënte vraagt om intensieve persoonlijke assistentie bij de activiteiten van het dagelijks leven.

RTH-cliënten binnen het WOC

Het MPC Sint-Franciscus is door het VAPH erkend als aanbieder van Rechtstreeks Toegankelijke Hulp.

Hiermee willen wij tegemoet komen aan vragen van cliënten met een minder grote ondersteuningsnood. Dit kan in al onze werkingen, en voor de modules dagondersteuning, woononderstеuning en mobiele of ambulante begeleidingen.

Via ons RTH-aanbod hebben wij in 2020 aan 41 meerderjarige cliënten ondersteuning geboden; daarnaast vond ook 1 minderjarige in onze werking een RTH-aanbod. Dit is minder dan de voorbije jaren. De oorzaak mogen we wellicht zoeken in de Covid-epidemie, waardoor er een hele tijd geen of minder ondersteuning geboden kon worden.

Niettemin vonden 8 nieuwe cliënten hun weg naar ons aanbod.

Overzicht per regio en per module

Regio	Aantal cliënten	Woononder-steuning	Dagonder-steuning	Begeleiding	Aantal ingezette punten
Asse	10	1	5	5	75,82
Brussel	22	4	0	18	196,49
Pajottenland	10	1	1	8	102,38

In de regio Asse zien we de RTH-cliënten vooral gebruik maken van ons dagbestedingsaanbod in Hoeve Heierveld. Voor sommigen is dit een beperkt aanbod in afwachting van de toekenning en ter beschikking stelling van hun PVB. Hier vinden we ook 1 minderjarige die RTH-middelen benutten voor schoolvervangende dagbesteding. Er starten in Asse 2 nieuwe cliënten in het RTH-aanbod, een met een vraag naar dagondersteuning, een met een vraag naar begeleiding.

In de regio Brussel bieden we het grootste aantal cliënten RTH-ondersteuning, vooral mobiele of ambulante begeleiding. In een aantal gevallen is dit zeer beperkt, of van zeer korte duur geweest. Bij een aantal heeft deze begeleiding een meer structureel karakter. Drie cliënten kunnen intensiever begeleid worden, omdat zij in ons co-housingproject Stassart gehuisvest zijn. Ook binnen het nieuwe project van sociale huisvestingsmaatschappij Baita in Anderlecht, hebben we een aantal RTH-cliënten kunnen huisvesten, en blijven we hen zo begeleiding bieden. Er werd in 2020 met 4 nieuwe cliënten RTH-ondersteuning opgestart.

In de regio Pajottenland zien we vooral mobiele en ambulante begeleidingen onder RTH-ondersteuning. De meeste van deze begeleidingen hebben ook een structureel karakter. D.w.z. dat er regelmatig ondersteuning geboden wordt, maar met een minder hoge frequentie. Eén RTH-cliënt is gehuisvest in cohousingproject in de Amerikaweg. Eén cliënt sluit in kader van RTH-ondersteuning regelmatig aan bij onze dagactiviteiten in De Stroom. In 2020 werd bij 2 nieuwe cliënten een RTH-aanbod opgestart.

MPC-MEDEWERKERS

IN- EN UITSTROOM MEDEWERKERS

In volle coronatijd schreven we 61 vacatures uit van bepaalde en onbepaalde duur.

We schreven vacatures uit voor verschillende begeleiders, logistiek medewerkers, een buschauffeur, een maatschappelijk werker, jobstudent groendienst, een psychotherapeut, een nachtbegeleider TOOP, een mobiel begeleider, een diensthoofd verpleegkundige dienst, een zorgcoördinator, jobstudenten voor de leefgroepen, een afdelingscoördinator, een intervisor, een teamcoach, corona-huismoeder, een medewerker ontspanningsdienst, een kinesitherapeut, enkele weekendwerkers, een diensthoofd ICT, een kok, een piloot poetshulp, een transitiebegeleider, een medewerker cliëntadministratie, een begeleider Hoeve Heierveld, een gezinscoach, een muziektherapeut, een assistent voor de Cardijn-school, een kleuterbegeleider GIW, NVR-projectleider, een huismoeder, een nieuw lid voor het nazorg-team en een extra zorgregisseur.

Op basis van deze vacatures wierven we dit jaar 72 nieuwe medewerkers aan. De gemiddelde leeftijd van dit cohort instromers is 30,4 jaar, met een grote groep aan nieuwe medewerkers jonger dan 35 (75%). Drie op de vier zijn vrouw. Het opleidingsniveau van deze groep ligt vrij hoog, met 66% van de medewerkers met een diploma hoger onderwijs. 57% woont in een straal van 10 kilometer rond het MPC Sint-Franciscus, met name in Ninove, Liedekerke, Roosdaal, Asse, Halle en Aalst.

2020 kende ook 19 vrijwillige uitstromers. Dit cohort werd gekenmerkt door 73% vrouwen. 72% was jonger dan 35 jaar en 77% hooggeschoold. De voornaamste redenen tot vertrek waren het dingen naar een vast contract, een mismatch met de job, een conflict en tenslotte work/life perikelen, zoals woonwerk-verkeer.

Op basis van deze cijfers kunnen we suggereren dat we, ondanks al de coronabeperkingen, een relatief normale in- en uitstroom van medewerkers kenden.

INTERVISIE ALS EXTRA HULPBRON GEËVALUEERD

Eind 2018 stelde het MPC zich als doel om een plaats te creëren waar actief aan intervisie kan worden gedaan.

Het MPC wou hiermee inzetten op een betere job balans bij zijn medewerkers. Meer bepaald door extra hulpbronnen aan te bieden aan de begeleiders die rechtstreeks cliëntwerk leveren. Via deze extra hulpbronnen hoopte het MPC om negatieve stress te verminderen en de duurzame inzetbaarheid te verhogen van zijn medewerkers.

Alle medewerkers van ons centrum onderschreven deze intentie om zich kwetsbaar en lerend op te stellen en er werd een werkkader van 3x per jaar per team uitgewerkt. De aanwezigheid van het begeleidingsteam werd eveneens onderschreven.

Eind dit jaar werd deze ondersteunende module voor de eerste keer geëvalueerd door een 100-tal medewerkers.

Enkele resultaten op de gestelde vragen:

Er is in mijn team/afdeling plaats gecreëerd waar er (actief) aan intervisie kan worden gedaan.

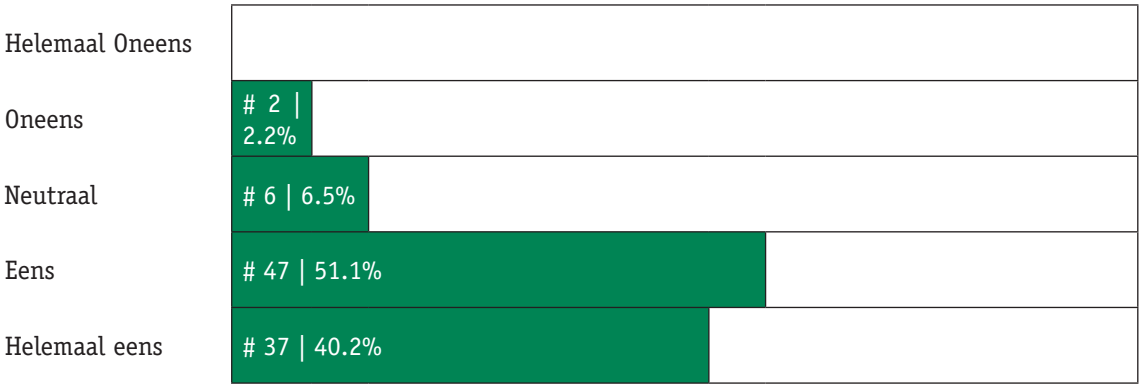

Tijdens de intervisie stellen al mijn collega's zich kwetsbaar en lerend op.

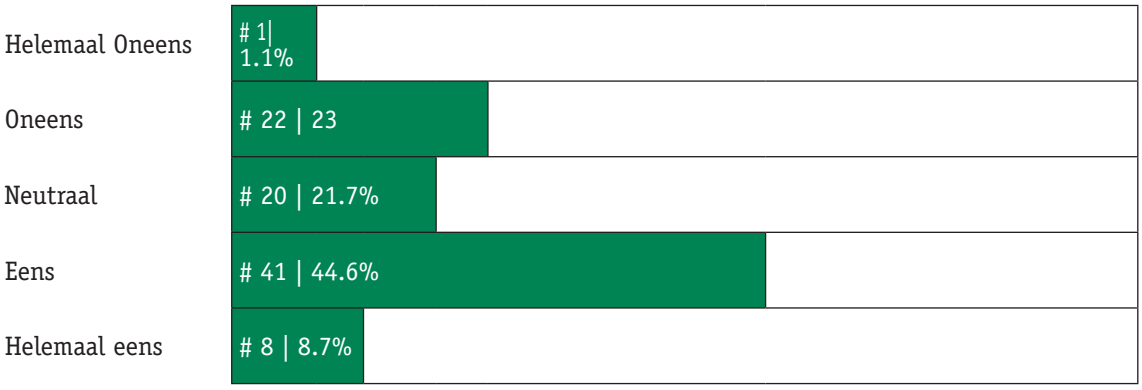

Intervisie reikt mij extra hulpbronnen aan om met negatieve stress om te gaan.

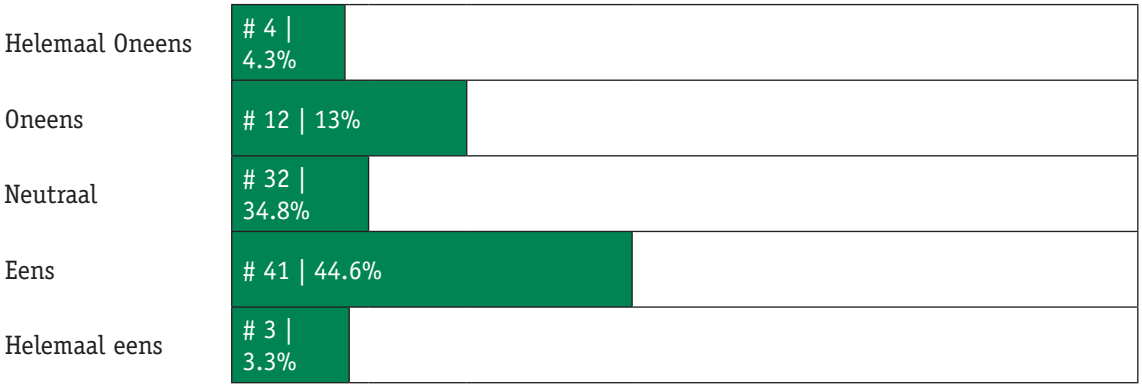

De rol van het begeleidingsteam tijdens intervisie is mij zeer duidelijk.

Er werd tevens gevraagd naar suggesties ter verbetering betreffende intervisie.

Enkele reacties:

Voor mij ligt het moeilijk dat het begeleidingsteam aanwezig is, omdat zij niet even intensief deelnemen. Bovendien heb ik al een aantal keer het gevoel gehad dat de kwetsbaarheid die je laat zien tijdens een intervisie op een later tijdstip tegen je gebruikt wordt.

Ik vind 3 keer intervisie wat weinig. Het mag zeker meer. Ook jammer dat dit in de plaats komt van een ander overlegmoment. Ik vind dat dit extra mag zijn bovenop al vastgelegde momenten.

Bij de start zorgen voor een duidelijke, beknopte samenvatting van het vorige gesprek om zo doeltreffend verder te kunnen bouwen samen en verder te kunnen verdiepen.

Op basis van deze resultaten mogen we enerzijds aannemen dat het MPC zijn intervisiedoel bereikt heeft. Anderzijds dient het in 2021 klaarheid te brengen rond de aanwezigheid van het begeleidingsteam en de leidinggevenden.

DE ONDERSTEUNENDE MODULE NAZORG NADER BEKEKEN

In het MPC Sint-Franciscus is er sinds november 2019 een nazorgteam, bestaande uit 5 opgeleide stafleden. Op hen kan je beroep doen na een schokkende gebeurtenis.

Schokkende gebeurtenissen worden omschreven als acute gebeurtenissen, die buiten de normale, alledaagse gebeurtenissen vallen en dus uitzonderlijk zijn. Het zijn gebeurtenissen waarin je geconfronteerd wordt met je eigen kwetsbaarheid en waarin de eisen plots veel groter zijn dan normaal.

Hoe schokkend een incident is, is afhankelijk van ofwel de situationele eigenschappen, bijvoorbeeld hoe onverwacht de gebeurtenis is, hoelang het duurt, hoe ernstig het is. Ofwel van de persoonlijke factoren, zoals de persoonlijke coping mechanismen, hoe nieuw deze situatie is, de eigen familiale situatie, ….

Via de agressiemeldingen kunnen medewerkers na een agressie incident een score geven op de psychologische impact van het incident. Dit is een indicator die bij de beslissing op inschakelen van het nazorgteam mee zal spelen.

Of er nood is aan de nazorgprocedure wordt beslist door de betrokken coördinator en in afwezigheid van hem of haar door de teamcoach of iemand anders van het begeleidingsteam. Maar iedereen kan deze vraag wel stellen aan zijn betrokken coördinator.

Het begeleidingsteam wordt steeds uitgenodigd voor een nazorgteam. Bij grote incidenten wordt iemand van de directie mee uitgenodigd.

In 2 of 3 groepsgesprekken zal het nazorgteam ondersteuning bieden om de gezonde verwerking te stimuleren van de schokkende gebeurtenis. Een eerste gesprek wordt georganiseerd binnen de week, een tweede gesprek binnen de maand en een laatste gesprek, als dat nodig blijkt, binnen de 3 maanden.

Als de nazorgprocedure niet voldoende blijkt te zijn voor een goede verwerking, kan beroep gedaan worden op Liantis voor extra, individuele gesprekken. Het nazorgteam bezit ook over een lijst van psychotherapeuten, die kunnen helpen bij de verdere verwerking van de schokkende gebeurtenis.

De afgelopen praktijk leert ons dat het nazorgteam 53 interventies ondernam van telkens 2 uur. Het betrof interventies omtrent allerlei coronazorgen, een overlijden van een cliënt of een medewerker, zware agressie, het langdurig weglopen, een zelfmoordpoging, het ontslag van een medewerker, …

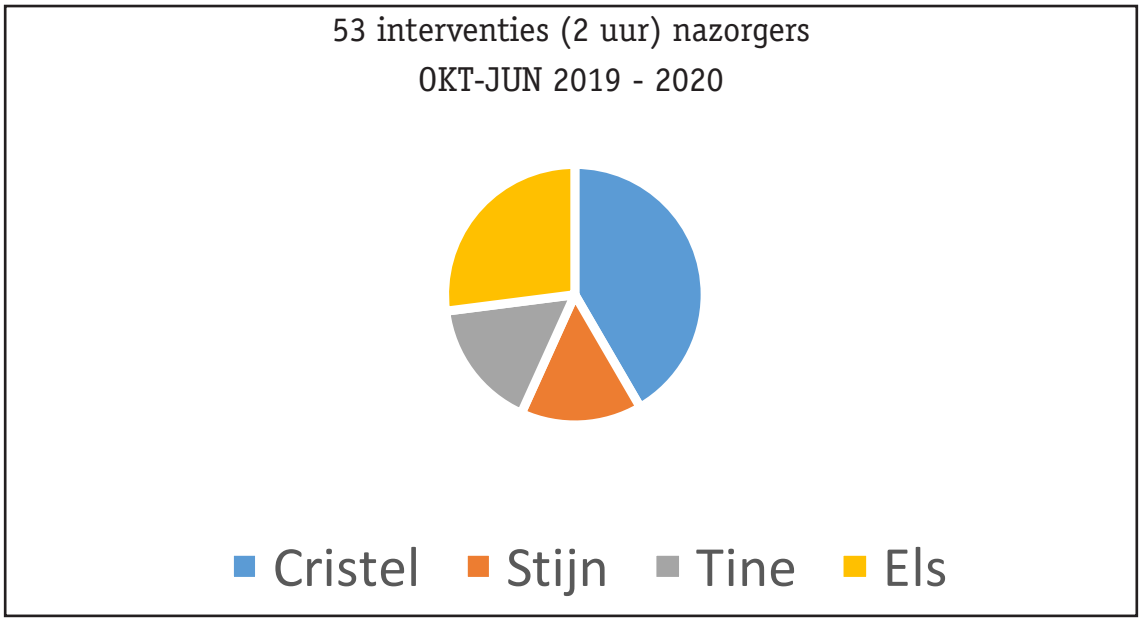

STAFPERMANENTIE EN INTERVENTIE: 2 NIEUWE, ONDERSTEUNENDE MODULES NAAR PERSONEEL

De stafpermanentie en het interventieteam werden in leven geroepen op aanbeveling van de beleidsgroep permanentie. Deze beleidsgroep had als opdracht het permanentiesysteem onder de loep te nemen en aanbevelingen te doen tot verbetering.

De stafpermanentie wordt opgenomen door de coördinatoren en enkele vrijwillige stafleden. Deze permanentie loopt door tijdens de schoolweken, tijdens de vakantieweken en in de weekends.

De **stafpermanentie** heeft als doel het aanbieden van een telefonische, eerste ondersteuning aan begeleiders in leefgroepen. De stafpermanentie neemt de hulpvraag niet over, maar ondersteunt waar nodig.

Het stafpermanentie-lid beschikt voor deze opdracht over een tablet met daarin een bundeling van organisatorische info en concrete scenario's waaruit hij/zij bij iedere crisisoproep inspiratie kan putten om deze te beantwoorden.

Meer concreet kan de stafpermanentie opgebeld worden wanneer begeleiders willen overleggen omtrent gespannen situaties met gasten. De permanentie baseert zich daarvoor op de methodiek gehanteerd door het nazorgteam. In dit gesprek kan afgesproken worden wat de begeleider als verdere stappen kan doen. De bedoeling is om dan samen naar oplossingen te zoeken, om verantwoordelijkheid te delen bij genomen beslissingen en/of om de begeleider te laten debriefen na moeilijke situaties.

Bij gewelddadige situaties kan afgesproken worden om de politie te verwittigen. Dit kan ook bij onrustwekkend wegloopgedrag van gasten. De stafpermanentie kan hiervoor ook beroep doen op het interventieteam.

Voor dringende medische vragen kunnen de begeleiders rechtstreeks de medische permanentie contacteren. De medische permanentie is een telefonische permanentie. De medische dienst ontwikkelt procedures en werkwijzen zodat de begeleiders zelf initiatief kunnen nemen (vb. wachtdiensten in de regio, noodmedicatie opnemen in de signaleringsplannen, ...).

Het **interventieteam** bestaat, na een interne selectieprocedure, uit een team van 9 begeleiders, waaronder één teamcoach. Allen met een ruime ervaring binnen onze voorziening en vanuit een overtuigde keuze om zich, bovenop hun job als leefgroep begeleider, te engageren voor het interventieteam.

De opdracht die ze meekrijgen? Het ondersteunen van hun collega-begeleiders op de werkvloer.

Om met deze opdracht aan de slag te kunnen, werd er gestart met een voorbereidend traject in november 2019. Tijdens dit traject werd ruimte gemaakt voor een kennismakingsronde doorheen onze voorziening. Daarnaast kregen de begeleiders, die intussen als "intervenanten" worden betiteld, een uitgebreid vormingspakket aangeboden. Hiervoor werden zowel interne als externe vormingswerkers ingeschakeld en kwamen verschillende onderwerpen aan bod: nieuwe autoriteit & geweldloos verzet; persoons – en teamgerichte veiligheidstechnieken; crisisontwikkelingsmodel en het juridisch kader rond vrijheidsbeperkende maatregelen; het organiseren van een eerste collegiale opvang; …

Het team kreeg eveneens de kans om onderling kennis te maken en de eerste regels van de gedragscode werden geschreven, die als grondslag zou dienen voor het werk als intervenant.

Naarmate de werking meer vorm kreeg, zou deze verder aangevuld worden. Hierin kwamen al snel waarden als betrouwbaarheid, empowerment, dienstbaarheid en discretie bovendrijven.

Voor het vervullen van zijn opdracht, beschikt de intervenant over een voertuig van de voorziening om zich mee te verplaatsen, een rugzak met laptop en een smartphone. Bij de aanvang van zijn dienst neemt de intervenant contact op met de stafpermanentie, die hem de nodige info meegeeft en waarmee de intervenant zijn opdracht doorneemt.

Deze opdracht bestaat uit twee luiken.

Tijdens het autonome stuk van zijn opdracht circuleert de intervenant tussen verschillende leefgroepen in wat we 'de regiowerking' doopten. Hiervoor deelden we onze voorziening op in geografische regio's, die telkens een aantal leefgroep werkingen herbergen. Iedere dag wordt er een andere regio bediend. Zolang de intervenant geen opdracht van de permanentie krijgt, maakt hij zich dienstbaar binnen deze regio. Deze dienstbaarheid kan allerlei vormen aannemen: een gesprek, een wandeling of een spel met een bewoner, mee de schouders onder de leefgroep werking zetten, …

De intervenant let er hierbij wel op dat hij steeds beschikbaar blijft om het aangestuurde deel van zijn opdracht te vervullen en wordt daarom ook niet ingezet voor structurele vragen.

Tijdens het aangestuurde deel van zijn takenpakket, werkt de intervenant in opdracht van de permanentie. Wanneer de permanentie door een leefgroep werking gecontacteerd wordt, kan zij beslissen om de intervenant in te zetten in deze werking. Deze inschatting wordt door de permanentie gemaakt, de intervenant wordt nooit rechtstreeks gecontacteerd door de leefgroep.

De beslissing om de intervenant uit te sturen kan om allerhande redenen genomen worden: naar aanleiding van een lopend agressie-incident of een andere schokkende gebeurtenis; een plotse ziekte of arbeidsongeval waardoor een collega niet kan verder werken; een onverwachte extra zorgvraag;

Kortom: wanneer de eisen van de situatie de mogelijkheden van het individu overstijgen, kan de intervenant uitgestuurd worden, in een poging om deze mogelijkheden te vergroten.

Na afloop van de interventie brieft de intervenant telefonisch de permanentie en stelt hij zich beschikbaar voor een nieuwe opdracht. Op het einde van zijn dienst brengt hij ook schriftelijk verslag uit aan de permanentie en de rechtstreeks leidinggevenden.

De intervenant rapporteert nooit rechtstreeks aan de leefgroep of aan haar leidinggevenden.

Op de tweewekelijkse teamvergadering van het interventieteam wordt tijd gemaakt voor de intervenanten om aan de hand van intervisie hun belevenissen met elkaar te delen en zo samen te groeien in deze unieke opdracht.

APPRECIATIE VAN PLOTSE FLEXIBILITEIT… HOE DOEN WIJ DAT?

Flexibiliteit, een competentie die vrijwel in elke vacature een plaats heeft gekregen.

Het is een vlot inzetbare eigenschap. Het maakt dat iets of iemand zich kan aanpassen aan de situatie als die verandert.

In onze job of opdracht wordt enige flexibiliteit verwacht: tijdelijke contracten, avond- en weekendwerk, onregelmatige uurroosters, afwijkende werktijden door plotse gebeurtenissen of zieke collega's, …

In het verleden werd dit laatste, alvast in vakantieperiodes, opgevangen door "de beschikbaarheidslijst". Een dag- of nachtdienst waar iedereen stressvol naartoe leefde. Werd het een dagje vrij of moest je het werk aanvatten in een vaak onbekende werking.

Het elastiekje van Yves leerde ons tijdens zijn workshop duurzaam werken dat constant rekbaar of flexibel zijn ook zijn tol kan eisen. Een goede reden om hierbij stil te staan en extra opkomen te vermijden.

Samen met de teamcoaches zochten we naar een vangnet om deze flexibiliteit enkel in te zetten als het gewenst of nodig is. De directie was bereid om middelen te voorzien en een financiële appreciatie te geven aan diegenen die uiteindelijk een extra prestatie leveren.
We kwamen tot volgende spelregels:

WANNEER is een appreciatie gewenst, wanneer spreken we van PLOTSE flexibiliteit?

1. Flexibiliteit is eigen aan de job.
   Er is een vast uurrooster aanwezig dat we maximaal vasthouden (per schooljaar, minimum en tijdelijk per maand).

   In de praktijk zijn er wekelijks allerhande verschuivingen. Deze verschuivingen leveren soms positieve, soms negatieve effecten op. In de meeste gevallen worden deze op een overleg vastgelegd én opgenomen in het digitaal uurrooster.

2. Dat deze organiseerbare flexibiliteit wordt geappreciëerd, blijkt uit de erkentelijkheid van de leidinggevende. Tevens wordt er een waarderingsbudget per coördinator voorzien.

3. Plotse uurroosterverschuivingen voor cliëntgericht basisaanbod van de werking (*) en plotse uurroosterverschuivingen voor cliëntaanbod moeten we binnen het financieel kader kunnen opnemen.

(*) Inzet van piloot of andere werkingen uit afdeling of ruimer moeten eerst bekeken worden.

Teamcoach en coördinator blijven eigenaar van het wel of niet toekennen van deze financiële appreciatie. Ze doorlopen hiervoor de checklist.

Checklist

- ✓ De flexibiliteit wordt binnen de 48 u verwacht.
- ✓ De werknemer komt extra op, komt vroeger (>2u) of blijft langer (>2u) voor een cliëntgericht aanbod. Dit is in overleg met teamcoach, begeleidingsteam, coördinator of permanentie.
- ✓ Het gaat over een cliëntgerichte dienst of een niet vaste uurroostervraag (>2u) waar geen alternatieven (intern of extern) beschikbaar zijn (= plots zieke, geschorste cliënt die niet weg kan).
- ✓ Het gaat niet over organiseerbare flexibiliteit (kon op overleg of ruimer dan 48 u tevoren besproken of georganiseerd worden).

Indien aan al deze punten voldaan wordt, geeft het MPC aan de werknemer een financiële appreciatie.

30 werkingen maakten hier dit jaar gebruik van. Goed voor 219 keer een plotse, flexibele investering van onze werknemers. Dit verdient een appreciatie.

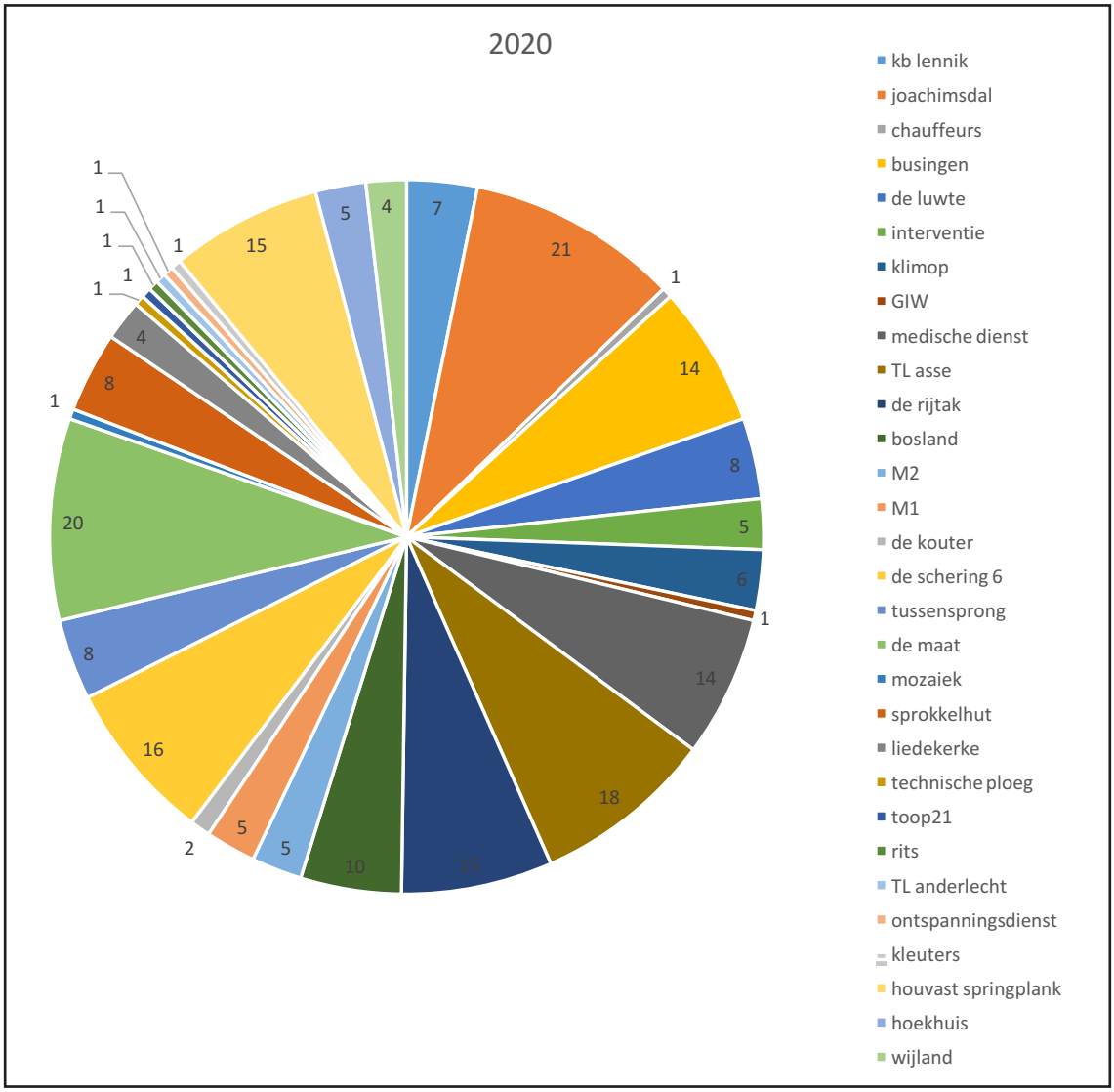
2020
kb lennik
joachimsdal
chauffeurs
busingen
de luwte
interventie
klimop
GIW
medische dienst
TL asse
de rijtak
bosland
M2
M1
de kouter
de schering 6
tussensprong
de maat
mozaiek
sprokkelhut
liedekerke
technische ploeg
toop21
rits
TL anderlecht
ontspanningsdienst
kleuters
houvast springplank
hoekhuis
wijland
7
21
1
14
8
5
6
1
14
18
15
10
5
5
2
16
8
20
1
8
4
1
1
1
1
15
5
4

TERUGBLIK VANUIT MIJN FUNCTIE ALS TILCOACH

Take care of yourself.

Go for a walk, eat your favorite

Food, get a haircut, cry if you

need to, read a book, take a vacation,

Have a drink, do what you need to.

Take care of yourself,

Because, at the end of the day

You're all you've got.

Februari startte met een vormingsdag voor de GiW (Geïntegreerde Werking), waarbij ook een workshop Hef en Til werd aangeboden.

Uit de uitnodiging:

"Een goede zorg voor de gasten betekent in de eerste plaats ook goed zorgen voor jezelf. Dit zowel op emotioneel, mentaal, maar vooral ook op lichamelijk vlak.

Zijn we in balans: draagkracht - draaglast? Zijn we ons bewust van onze houding? Hoe staan wij, letterlijk, in het werkveld?

Waar moeten we rekening mee houden? Hoe kunnen we onze draagkracht verhogen?

In deze basisvorming geven we een handleiding hoe we zorgzaam kunnen omgaan met onze rug en zodoende ook zorgen voor een goede basis."

Terugblikkend was net dat onze kernopdracht in het 2020.

Door het overschakelen naar online teamvergaderingen werd de geplande screening in verschillende klassen verschoven naar betere tijden.

Met andere vragen konden we dan wel weer aan de slag.

Vanuit de AO (arbeidsongevallen) meldingen screent Peter, als preventieadviseur, waar het raadzaam is om de hef- en tilsituatie te bekijken, te analyseren, advies te geven en op te volgen.

Vanuit een aantal werkingen, GiW en volwassenen, kwamen er eveneens vragen.

Meestal ga ik dan als volgt te werk. Ik neem contact op en we maken een afspraak ter plaatse om de vraag te bekijken:

- Wat is de hulpvraag? Of wie is de hulpvrager?

- In welke omgeving bevinden we ons?

- Zijn er hulpmiddelen nodig? Zijn deze ter beschikking?

- Wie gaat hulp bieden? Wie is de hulpverlener?

- Hoe dringend moet dit alles gebeuren? Kan ik hiervoor mijn tijd nemen?

Vervolgens ga ik aan de slag: wat is er mogelijk? Zinvol advies? Hulpmiddelen om uit te proberen?

Indien mogelijk sluit ik aan op een teamoverleg om dit dan samen te overlopen en bij te sturen. We staan er immers niet alleen voor: we kunnen elkaar tips geven of advies.

- Ik help haar zo, bij het douchen, en dat lukt goed.
- Ik laat de jongere steeds zelf rechtstaan, hij kan dit echt wel!
- Bij het verzorgen hangen we een mobieltje iets hoger. Zo is hij afgeleid en staat hij mooi recht.

Natuurlijk is ook de technische dienst een sterke partner: zij kunnen soms zeer eenvoudige oplossingen bieden, waar wij niet direct aan denken!

- De scharnieren van een deur wisselen, waardoor er een vlotte doorgang ontstaat.
- Een trapje wegwerken en er een licht hellend vlak van maken: veel rolstoelvriendelijker.

Tilcoach zijn anno 2020 was en is vooral het gesprek aangaan met alle betrokkenen om zo samen te komen tot de meest arbeidsvriendelijke oplossing. En ja, soms komt hier ook een begrotingsvraag uit ;).

Heb jij ook een vraag vanuit Hef en Til? Aarzel niet om mij te contacteren. We gaan er samen voor!

Griet Vanderschueren

DE NIEUWE MEDISCHE DIENST

Dit jaar stond het vernieuwen van de infrastructuur van de medische dienst op het programma. Deze werken werden uitgevoerd ondanks de pandemie die iedereen trof vanaf maart.

De technische dienst leverde een prachtig staaltje van vakmanschap af.

Om dit mogelijk te maken was het nodig dat de locatie helemaal werd vrijgemaakt tijdens de zomermaanden. Het was even zoeken naar een opvangplek voor de verpleegkundigen en artsen, maar uiteindelijk waren zij welkom in een deel van 't Wijland.

Er werd een tijdelijke muur opgetrokken in 't Wijland om de twee diensten af te scheiden, met een tijdelijke ingang voor de medische dienst langs de tuin.

Het hele hebben en houden van de medische dienst werd verhuisd, inclusief massa's beschermingsmateriaal.

Eind augustus waren de werken klaar en kon er opnieuw verhuisd worden. Het eindresultaat werd door iedereen positief bevonden.

Bij het maken van de plannen met betrekking tot de vernieuwing werd er gekozen om de ruimtes van de medische dienst op een andere manier in te delen. Het onthaal werd afgescheiden van de rest van de werking, met als doel afzonderlijke werkplekken te creëren. Het was even wennen om de dagdagelijkse werking hieraan aan te passen, maar al bij al verliep dit vlot.

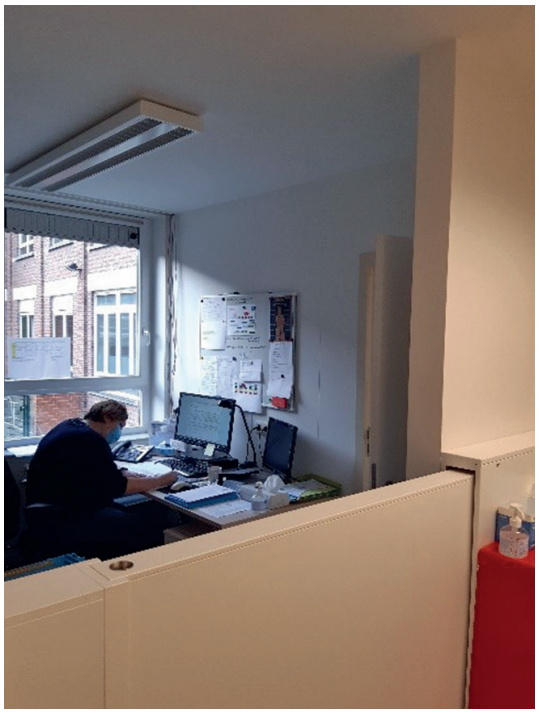

De vernieuwing van hun dienst was voor de verpleegkundigen het ideale moment om na te denken over een naamsverandering. De hulp van alle andere personeelsgroepen werd ingeroepen. Vele originele voorstellen werden ons toegezonden (de fractuurschuur, de traumakeet, de wonderzaal, Healthy First, de witte woede, Metis, de Wingerd, de Horizon…), maar uiteindelijk werd ervoor gekozen om het 'heel-al' om te dopen naar 'de medische dienst'. Deze nieuwe

naam leek ons de meest logische, onder andere omdat wij dagelijks communiceren met externe partners en ons op deze manier beter kenbaar kunnen maken.

De officiële opening van de nieuwe medische dienst werd geannuleerd ten gevolge van de pandemie. De toekomst zal uitwijzen of er later nog iets anders wordt georganiseerd.

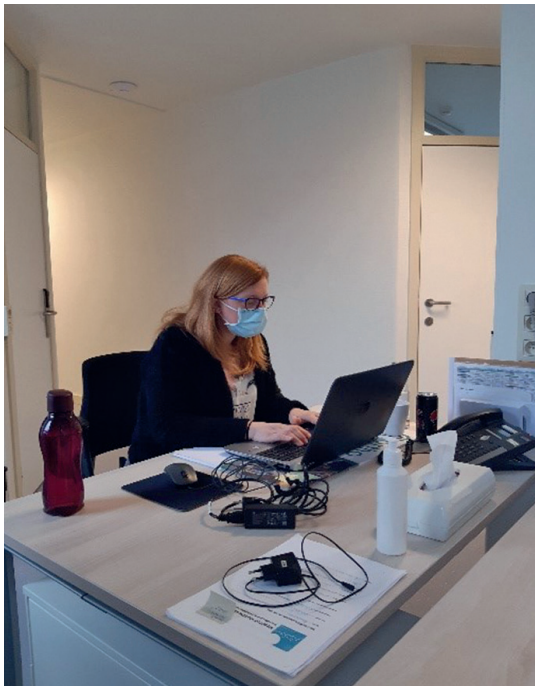

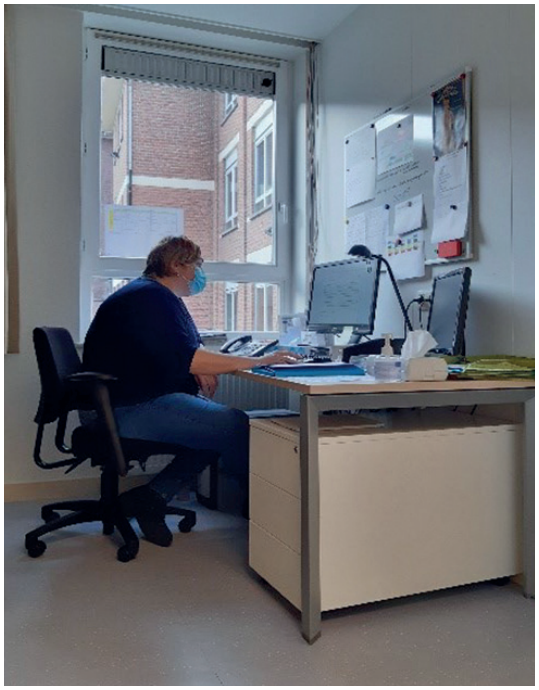

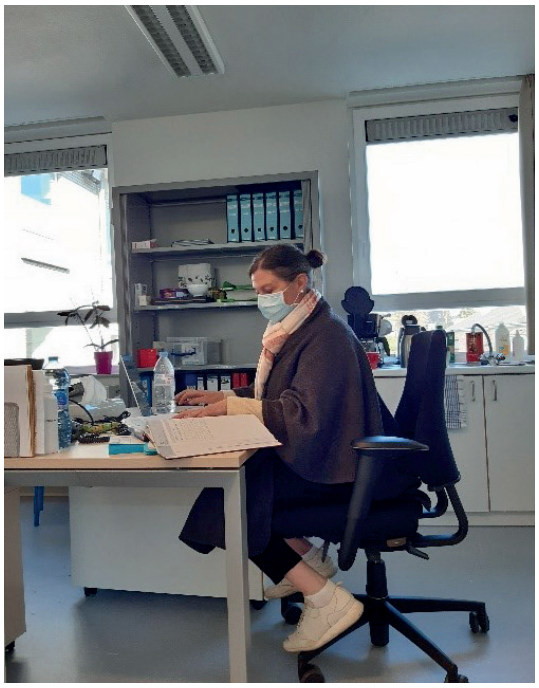

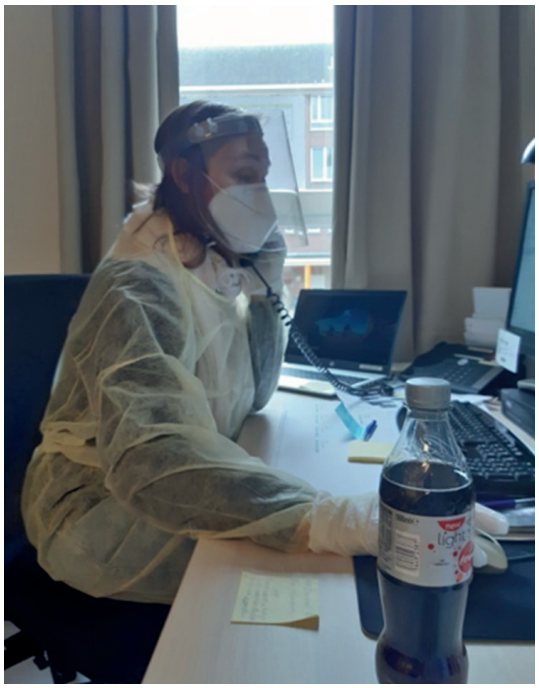

ONTMOETINGSDAG VRIJWILLIGERS

Op dinsdag 3 maart spraken we af aan het station van Brussel-Zuid om, in het kader van de dag van de vrijwilliger, mekaar te ontmoeten en om kennis te maken met een concreet project rond armoede en de daaraan gekoppelde werking met vrijwilligers.

In het station werden we opgewacht door Maren en Griet.

In een stralende zon trokken we naar Poverello, het levenswerk van dr. Jan Vermeire. Onderweg konden we al babbelend kennismaken met elkaar. Het was boeiend om te ontdekken dat in zo'n diverse groep (we waren met een twaalftal) zo snel raakvlakken gevonden werden. Blijkbaar kennen deze vrijwilligers de snelle weg om binnen de kortste keren een vertrouwde, warme sfeer op te bouwen, waarbinnen vlot kon verteld worden over ieders engagement in MPC Sint-Franciscus.

In de Huidevetterstraat "struikelden" we over een paar "Stolpersteine" in het voetpad: trieste verwijzingen naar de weggevoerde Joodse mensen in de Tweede Wereldoorlog. Ook toen waren de Marollen getuige van veel onrecht en armoede.

Johan, de coördinator van Poverello, ontving ons heel hartelijk. Hij vertelde ons over de werking van de beweging vanuit het levensverhaal van Jan Vermeire. Jan werd in zijn comfortabel leven geconfronteerd met de grote paradox tussen het eigen leven (van engagement en waarachtige inzet) en de ommekeer naar een leven van stil aandachtig luisteren naar hen die een volledig ander bestaan leiden. Die paradox vraagt dan juist om een nog groter engagement om in het leven van de anderen jouw leven terug te vinden.

Johan vertelde uitvoerig hoe hun vrijwilligers mensen zonder een beschuttend dak tegemoet treden. Met lege handen. Zo ontdekken wie zij zijn. Zo ontdekken dat hun eigen waardigheid voorop staat bij het samen op weg gaan.

Johan vroeg ook ons hoe wij ons vrijwilliger-zijn beleven en vanuit welke motivatie wij handelen. Ieder sprak vanuit de eigen uiteenlopende werkterreinen wat hem of haar bewoog.

Zo praten en delen met deze Franciscaanse inspiraties gaf licht en steun. Heel boeiend.

Op de middag trokken de twaalf voort richting "Bel Mundo" in Molenbeek. Heel lekker en gezond eten in een restaurant gerund door duurzaam en sociaal ondernemen. De moeite waard!

Maren en Griet verrasten ons tot slot nog met enkele lieve attenties, ook uit dezelfde sociaal-duurzame ondernemingshoek.

"Niet om zelf begrepen te worden, maar om anderen te begrijpen." (Franciscus)

Jac Van Loon, vrijwilliger Toezichtraad

INITIATIEVEN EN ONTWIKKELINGEN

1G1P, EEN STERKE JEUGDHULP SNEL EN DICHTBIJ

1G1P is een project dat met gezinscoaches en eerstelijnspsychologen op kousenvoeten het zorglandschap binnenwandelde.

Midden juni verspreidde het Agentschap Opgroeien een oproep inzake de uitbreiding van de samenwerkingsverbanden "1 gezin – 1 plan".

Finaal beogen ze hierbij dat alle betrokken zorgpartners vanuit een gedeelde verantwoordelijkheid onmiddellijk en gecoördineerd hulpvragen opnemen. Men wil komen tot naadloze, kracht- en oplossingsgerichte trajecten met gezinnen, waarbij het gezin zoveel als mogelijk zelf de regie voert. Eén jeugdhulp over de sectoren heen is het ultieme doel.

Met de uitbreiding wil men 1G1P gebied dekkend maken overheen Vlaanderen en Brussel.
Eind juli kwam de beslissing om met 16 werkgebieden te werken.
Voor Vlaams-Brabant zijn er 2 werkgebieden, waarbij de eerstelijnszones Amalo, Bravio, Grimbergen, Pajottenland en Zennevallei het werkingsgebied voor het samenwerkingsverband Asse-Meise-Vilvoorde zal worden.

Het MPC is actief in dit samenwerkingsverband. We zetelen in de beleidsgroep en de stuurgroep en hebben 1 voltijds gezinscoach actief die de knowhow van het huis meeneemt in het gezinscoachesteam. Met de uitbreiding in het vooruitzicht komt hier nog 1 voltijdse functie bij.

Dit samenwerkingsverband bedient vanaf 1 april 2021 ook de zones Pajottenland en Zennevallei, waardoor meer cliënten van onze regio (met of zonder ons) beroep kunnen doen op dit RTH-aanbod.

Brussel is eveneens een eerstelijnszone, waar Sonja Erteejee alles verder uitrolt. Hier heeft het MPC, samen met 40 andere jeugdhulpactoren, een adviserende rol.

DE VERHUIS

Hij stond al maanden in onze agenda's. Aline en ik – toen nog twee kersverse mobiele begeleiders – hadden geprobeerd om alle mogelijke scenario's uit te denken en om zelfs de kleinste details goed voor te bereiden. Hoewel we werden bijgestaan door An en Maren, bleek het toch een hele opgave. Begin juli zouden 5 van onze cliënten verhuizen naar een pas opgeleverd sociaal woonproject op de Lenniksebaan in Anderlecht. Een verhuis is op zich al een hele opgave, dit in vijfvoud vroeg van ons veel voorbereidingswerk. We hebben de keuze gemaakt om zoveel mogelijk mensen op eenzelfde dag te laten verhuizen, om zo de kosten voor de verhuislift te kunnen drukken. We hadden geluk dat drie van de vijf reeds in onze voorzieningen (Ter Linde Anderlecht en de Stassart) verbleven. De twee anderen kwamen uit andere delen van Brussel. We mailden over en weer met bewindvoerders, verhuisfirma's, banken en met Baita, onze partner die dit prachtige project mogelijk maakte. Nadat D-Day enkele keren werd opgeschoven, werd eind april de definitieve datum vastgelegd: 1 juli.

De coronacrisis leek net voor een eerste keer bedwongen en het goede weer zorgde voor een goede sfeer. Helaas. Iedereen die al eens

verhuisde zal het kunnen bevestigen: het maakt niet uit hoe goed je voorbereid bent, onvoorziene omstandigheden duiken altijd op. 's Morgensvroeg waren we bezig om het nodige uit de Stassart in een gehuurde camionette te laden. De verhuislift zou rond de middag ter plekke toekomen en we wilden tijdig klaar zijn. Ondertussen deden de medewerkers van de verhuisfirma hetzelfde bij onze cliënte die elders in Brussel woonde. Dat deze professionals sneller klaar waren dan twee begeleiders is nogal wiedes, maar ongelukkig was dat ze maar liefst een uur voordat de lift kwam, al in de Lenniksebaan stonden. Gelukkig waren deze heren flexibel en maakten ze zich niet druk: ze vertrokken en keerden terug samen met de lift. Wij laadden verder alle beschikbare auto's van ons team vol met spullen en sjouwden alle kleinigheden naar boven. Rond een uur of vijf in de namiddag waren we klaar en we voelden allemaal de opluchting, alsof we zelf waren verhuisd.

Uiteraard stopt het verhaal hier niet, want er wachtte nog een heuse papierwinkel op ons. Overnames van gas, elektriciteit en water voor elk van onze nieuwe Baita-bewoners; de inschrijvingen in een gemeenteadministratie die door de coronacrisis uitermate traag opereerde; het zoeken van gordijnen die voldeden aan de strenge voorwaarden van Baita; en ga zo maar door. We ploeterden verder en tegen het einde van de zomer hadden we vier gelukkige bewoners. Vier, geen vijf. Door allerlei omstandigheden was deze ongelukkige sukkelaar verhuisd zonder meubels. Hij woonde in een leeg appartement en sliep op een matras op de grond. Wees gerust, intussen heeft hij zich een prachtige inboedel kunnen aanschaffen en is ook hij zeer blij met zijn nieuwe stek.

In augustus verhuisde cliënt nummer zes. Deze verhuis verliep zonder al te veel problemen, de vuurproef in juli zorgde ervoor dat we goed genoeg wisten waar de valluiken zaten. Het zevende en laatste appartement werd pas in januari 2021 ingevuld en ook dit keer verliep alles nagenoeg vlekkeloos. Ons bruisende Baitablok is de nieuwste aanwinst binnen ons aanbod in Brussel. Hierdoor is het voor ons op sommige vlakken nog wat zoeken om de beste vorm van begeleidingen aan te kunnen bieden. Een heerlijke uitdaging waar wij als echte Franciscanen niet voor terugdeinzen.

Lucas Hendrikx

COHOUSING IN DE KERKHOFSTRAAT, ROOSDAAL

De woning in de Kerkhofstraat in Roosdaal is, naast de woning in de Amerikaweg, het tweede huis op rij binnen de afdeling Ketelberg waarbinnen we cohousing creëren voor jongvolwassenen met ondersteuningsnood. We wensen een betaalbaar en kwaliteitsvol woonaanbod te doen in combinatie met ondersteuning op verschillende domeinen (administratief, financieel, werk, huishoudelijk, ...), al naargelang de nood. Wonen in deze vorm kan een tussenstap zijn op weg naar zelfstandig wonen, maar kan evengoed de start zijn van een definitief verblijf, waar een cliënt zich thuis kan voelen. Oorspronkelijk zou dit samenwoonproject in de Kerkhofstraat er ééntje worden in samenwerking met Pleegzorg. Maar het vinden van een inwonend koppel bleek zo makkelijk niet. Het concept werd aangepast, waarbij we kozen voor een minimale ondersteuning door begeleiders van het mobielteam van maandag tot donderdag en op zaterdag.

Uiteindelijk liepen op 28 september de eerste twee bewoners hun woning binnen. Nieuwsgierig en vol verwachtingen. Beiden keken er al lang naar uit en waren voorafgaand aan dit moment hun kamers komen inrichten. Ook de begeleiding had in de maanden voor de start het beste beentje voorgezet om van de mooi gerenoveerde hoeve een aangename woonomgeving te maken. In de loop van oktober en november kwamen er nog twee extra huisgenoten bij.

Voor de nieuwe bewoners was het contrast met het verblijven in de leefgroep of thuis en het samenwonen met leeftijdsgenoten, zonder 24/7 begeleiding, groot. Omgaan met relatief weinig grenzen en afspraken is niet voor iedereen weggelegd. En de weinige afspraken die er dan wel zijn botsen vaak met de verwachting dat er nu toch niets meer moet en alles kan/mag. Los daarvan is samenleven op zich al niet makkelijk. We vragen wel wat van deze doelgroep. Je muziek of TV zachter zetten omdat een andere bewoner vroeg wil gaan slapen. De keuken netjes achterlaten wanneer je hebt gekookt. De wasmachine zo snel mogelijk leegmaken zodat je medebewoner zijn/haar wasje kan draaien. Het zijn maar enkele voorbeelden. En dan hebben we het nog niet over botsende karakters.

Ook voor begeleiders was het zoeken. Ondanks de ervaringen in de Amerikaweg bleek het al snel duidelijk dat een eenvoudige copy-paste hier niet aan de orde was. Niet alleen is het concept licht verschillend, ook de cliënten zijn, elk op zich, aparte individuen met elk hun eigen nood. Er is geen draaiboek voor een werking zoals deze. Elke dag is anders en zorgt telkens weer voor nieuwe uitdagingen. Als begeleider moet je hiervoor uit het juiste hout gesneden zijn. Het is voortdurend balanceren tussen loslaten en vastpakken, omgaan met onzekerheden en inspelen op onvoorziene gebeurtenissen. Het is de kans grijpen als die zich aandient, opportuniteiten in de begeleidingen zien en openstaan voor het onvoorstelbare. Out of the box denken en blijven zoeken naar kansen. Kortom, een heel veelzijdige invulling van het takenpakket.

Intussen zoekt het team, met vallen en opstaan en veel trial and error, samen met de cliënten, een weg. Al heel wat ervaringen rijker, maar zeer bewust van het feit dat het nooit af zal zijn. We zien dat de bewoners stilaan hun weg vinden en het huis tot hun thuis maken.

Kathleen Van Nuffel

GIO, DE GLOBALE INDIVIDUELE ONDERSTEUNING

2020 zou het jaar worden waar GIO als nieuw ondersteuningsaanbod in inclusieve contexten zou binnensijpelen. De coronacrisis heeft deze uitrol sterk vertraagd. Vanuit onze werkingen, maar ook vanuit de scholen werd zeer voorzichtig gehandeld en gekozen om externen te weren uit de klasbubbels.

De bekendmaking van dit aanbod werd uitgesteld. Ondanks dat hebben we een reeks aanmeldingen mogen ontvangen. Uiteindelijk hebben we 12.5 punten gepresteerd dit jaar. Genoeg om in 2021 voluit te gaan!

Waar staat GIO voor?

Door een beperkt aantal RTH-middelen in te zetten (4 punten) in een inclusieve context zoals kinderopvang en het reguliere onderwijs, willen we de participatie van opgroeiende kinderen met (een vermoeden van) een beperking bevorderen.

GIO is voor mij (leerkracht regulier onderwijs) een fantastische ervaring omdat het fijn is om…

…met een ervaren persoon de problematiek van een kind te bespreken en dit zo vanuit een nieuwe perspectief te bekijken.

…leuke en nieuwe ideeën op te doen en andere materialen te gebruiken.

…zelf nieuwe kennis op te doen.

…samen te werken met mensen die meedenken naar mogelijke oplossingen en mogelijkheden creëren om met kinderen aan de slag te gaan die soms een andere aanpak nodig hebben.

…met je vragen bij iemand terecht te kunnen die vanuit zijn ervaring tips geeft.

…alle kinderen een kans te geven om het beste uit zichzelf te halen en te zijn wie ze zijn en dit dankzij de ondersteuning van GIO.

GIO is voor de begeleider…

…zowel samenwerken met de leerkracht als met de collega's onderling en zorgcoördinator om op die manier tot de meest passende ondersteuning van het kind te komen.

… onszelf uitdagen om nieuwe inzichten en kennis te verwerven.

… leren zien dat we al kennis hebben over bepaalde thema's en deze durven delen.

… samen met een kind aan de slag met als doel zoveel mogelijk ontplooiingskansen te creëren.

… de eigenheid en het tempo van het kind in kwestie respecteren.

… een zoektocht naar een kwaliteitsvolle invulling voor de beperkte tijd aanwezig bij het kind.

… een zoektocht naar het vergaren van nog meer expertise die de ontwikkeling van het kind ten goede komt.

ONTWIKKELINGEN TOOP -21 JARIGEN

Inge Vanassche (teamcoach de Rijtak) had een droom… Een droom die ze als volgt formuleerde: "Meer opvang voor kinderen en jongeren met een matig tot ernstig verstandelijke beperking in Brussel". Haar jarenlange ervaring op het Brussels veld leerde haar dat de nood reëel is.

Dit werd ook bevestigd door het in 2019 opgerichte mobiele team voor minderjarigen in Brussel: TOOP -21j.

De vragen naar een aanbod tijdens vakanties, op schoolvrije dagen en na school konden niet meer genegeerd worden. Omdat we er binnen de mobiele werking geen antwoord op konden geven, schreven we een subsidiedossier voor VGC. Na 2 pogingen konden we hen overtuigen en in juni haalden we een subsidie binnen om de opstart van een schoolaanvullend aanbod voor +12-jarigen met een matig tot ernstig verstandelijke beperking voor te bereiden en te realiseren.

Het team, dat in het begin van het jaar enkel bestond uit begeleidster Kato, werd uitgebreid met een teamcoach (Annelies) en zorgcoördinator (Sara) en dankzij hun enthousiasme en geloof werd het coronajaar 2020 voor Toop minderjarigen er eentje van vrijheid krijgen om te ontwikkelen, te experimenteren en te groeien.

"We hoeven niet alles zelf te doen."

Maximale partnerschappen aangaan met Brusselse organisaties geeft ons mogelijkheden. Van dit inzicht hebben we dan ook gretig gebruik gemaakt.

Voor een veilige locatie op maat van deze doelgroep, klopten we aan bij de collega's van Zonnelied. Sinds september kunnen we gebruik maken van een lokaal binnen hun werking De Stroom in Molenbeek, waar we momenteel een beperkt naschools aanbod (op dinsdag en donderdag) en een vakantieaanbod realiseren.

Geen aanbod zonder activiteiten. We haalden in de zomer een subsidie via Staycation BXL binnen en konden hierdoor activiteiten van VZW Circus Zonder Handen inkopen gedurende 3 weken. Deze samenwerking was een groot succes. Onze jongeren konden op deze manier kennismaken met een aanbod dat anders niet bereikbaar is voor hen. Op deze geslaagde ervaring willen we verder bouwen en momenteel zijn we volop in gesprek met Circus Zonder Handen om een duurzame samenwerking uit te bouwen.

Ook op Hoeve Heierveld waren we welkom. Collega Aline, begeleidster bij TOOP volwassenen, gaf er zelfs een geslaagde sessie "Yoga tussen alpaca's". En dankzij de ontspanningsdienst kon er naar hartenlust gesprongen worden op het luchtkasteel. Verder werd er gezwommen,

muziek gemaakt en vooral… genoten.

Vrijwilligers realiseerden het vervoer voor sommige kinderen. Ronald werd hierover zelfs geïnterviewd door BRUZZ (zie bijgevoegd artikel).

VRIJWILLIGERSWERK ALS MOOISTE KERSTCADEAU

Ronald is een ervaren vrijwilliger. Nu zet hij zich in als chauffeur bij TOOP de Brusselse werking van het Medisch Pedagogisch Centrum Sint-Franciscus. Het vrijwilligerswerk doet hem in deze donkere coronaperiode extra deugd. "Bij TOOP vervoerde ik vorige week voor het eerst een 13-jarige jongen met een ernstig verstandelijke beperking. Ik merkte dat het zowel hem als zijn familie plezierde om even een dagje alle zorgen aan de kant te zetten. en het deed mij ook veel deugd om iets te kunnen betekenen voor hen. Het is alsof je vitamines inneemt die je een boost geven. Ik kan het iedereen aanraden als kerstcadeau: je geeft iemand anders vreugde en je krijgt het dubbel en dik terug. Dat is het allermooiste geschenk. Ik doe nu al 30 jaar vrijwilligerswerk en ik krijg daar ontzettend veel energie van. Deze zomer hielp ik een handje bij het festival Park Poëtik van Supervlieg/Supermouche en kon ik samen met ijsberen door de straten wandelen (lacht), dat heeft mij door deze coronaperiode heen geholpen."

"Je geeft iemand anders vreugde en je krijgt het dubbel en dik terug. Dat is het allermooiste geschenk."

Ronald – vrijwilliger bij TOOP

TOOP leidt kinderen en jongeren met een verstandelijke beperking toe naar een aanbod op hun maat. Annelies, medewerker bij TOOP, is heel blij met de hulp van Ronald: "Via Connecting Brussels zoeken we vrijwilligers die chauffeur willen zijn. Daar is vandaag extra nood aan omdat het niet evident is voor onze jongeren om het openbaar vervoer te nemen. Weinig van onze Brusselse ouders hebben zelf een auto. Zo'n vrijwillige chauffeur kan dan echt het verschil maken voor een jongere om een dagje te genieten van leuke activiteiten. Deze herfstvakantie ging onze eerste vrijwilliger Ronald al aan de slag en zo konden de kinderen overdag genieten: springen op het springkasteel, marshmallows roosteren op een kampvuur of accordeon spelen. Het zijn die kleine dingen die het verschil maken! We zoeken nog steeds mensen die zich willen engageren dus neem gerust contact met ons op!"

▶ www.kenniscentrumwwz.be/toop-zoekt-chauffeurs-om-jongeren-naar-de-dagopvang-te-brengen

TOOP zoekt chauffeurs om kinderen met een verstandelijke beperking naar activiteiten te brengen.

Voor wat dit aanbod betekent voor de gezinnen, verwijzen we naar enkele uitspraken van ouders op onze vraag naar feedback:

- "Het verlicht ons, het maakt het mogelijk om adem te halen"

- "Voordien was ik wanhopig, nu weet ik dat ik niet alleen ben"

- “Het geeft hoop om te leven, het redt ons”

- “Het is iets voor ons, de mama’s, die ook begrijpen en voelen hoe het voor andere mama’s is, zeker voor alleenstaande mama’s”

- “Ik kan nu mijn boodschappen doen”

- “Er is weinig aanbod, ik moest altijd ver rijden voor activiteiten, nu is er iets dichtbij huis”

- “Het aanbod is heel belangrijk voor ons”

- “Ik breng mijn kind met een gerust hart, het is in handen van professionelen”

- “Voordien bracht ik mijn kind naar een opvang die niet aangepast was. Ik had geen keuze”

- “Ik moet niet meer denken aan andere oplossingen”

- “Elk klein aanbod erbij wordt geapprecieerd. Wij zijn altijd aan het zoeken”

- “Het biedt mogelijkheden voor deze kinderen om ook te kunnen participeren”

- “Mijn kind doet hier veel activiteiten. Hij wordt op deze manier geactiveerd”

- “We krijgen nadien foto’s. Ik zie aan de lach op het gezicht van mijn kind dat het goed is”.

En wij als team, als realisators van dit aanbod, hebben het afgelopen jaar vaak naar onszelf en ons werk gekeken en dan popten volgende woorden op “trots, enthousiasme, liefde, waardevol, betekenisvol, authentiek, goesting, warmte, dankbaarheid…”.

Graag méér van dit! Want weten dat we samen Brussel mooier kunnen maken, doet zoveel deugd.

Annelies, Kato, Sara, Inge en Maren

DE WARMSTE BREI

De Warmste Week is een begrip geworden in Vlaanderen. Nooit werd er zoveel gebakken, gelopen, geknutseld voor het goede doel. Honderden goede doelen mochten een mooie bijdrage ontvangen dankzij de vele duizenden warme acties. Ook wij werden jaar na jaar getrakteerd op warme sponsoring vanuit verschillende hoeken.

Twee jaar geleden wilden de organisatoren het over een andere boeg gooien: naast het zoeken naar middelen wilden ze ook op zoek naar helpende handen. Mensen die éénmalig vrijwilligerswerk deden bij hun zelfgekozen goede doel en zo misschien de smaak te pakken kregen om dit regelmatig te doen.

Vorig jaar kozen ze ervoor om alleen nog in te zetten op het vrijwilligerswerk en geen financiële middelen meer te koppelen aan De Warmste Week. Waar het bij ons een streep door onze sponsorbudgetten betekende, was het voor heel wat andere goede doelen een kwestie van plots verstoken worden van essentiële middelen om te blijven bestaan. Er werd wat gemord, maar de dobbelsteen was gegooid…

Toch leek het ons de moeite om mee in te stappen in deze nieuwe formule. Wij hebben een 100-tal vrijwilligers en we zijn nog steeds op zoek. Dus leek het ons een ideale kans om kandidaten te laten kennismaken met onze werkingen. Maar ook hier gooide corona roet in het eten. Het leek ons niet aangewezen om externen toe te laten in onze groepen. Dus kozen we voor een symbolisch initiatief.

Ons Begeleidingscentrum bestaat dit jaar 90 jaar. Het zou een groot feest worden voor bewoners en personeel. Helaas besliste corona ook hier anders over. Om onze verjaardag toch niet onopgemerkt voorbij te laten gaan, wilden we ons hoofdgebouw een opvallend vleugje warmte geven.

Geïnspireerd door kunstenaars die een object of gebouw inpakken met allerlei materialen en door ijverige breisters die bomen, banken, lantaarnpalen van een warme sjaal voorzien, droomden we van een lange, lange sjaal, bestaande uit honderden lapjes, die ons hoofdgebouw zou omarmen, als teken van warmte en verbinding.

We deden een oproep en de respons was indrukwekkend! Vele dames (en misschien hier en daar een man, wie weet) gingen aan de slag met wol, breinaalden en zelfs haakpennen. Er werd gebreid en gehaakt dat het een lieve lust was. Restjes wol werden uit kasten, zolders, koffers opgediept en kregen zo een nieuw leven. Honderden kleurrijke, creatieve, vrolijke lapjes werden afgeleverd aan ons onthaal en nadien door een aantal ijverige vrijwilligers aan elkaar gezet.

Hier in dit oud en minzaam dorp
waar wilgen wintermoe
de nevelen bewaken,
omarm ik schroomvol deze tempel
met tederheid en warmte.
Hier strelen zachte handen,
zachter nog dan pimpelmees,
reeds negentig volle jaren
de zwakste medemens.

jdl

Woordkunstenaar Jan De Leeuw verraste ons met een passend gedicht, dat onze gevel siert. Onze werkmannen en Stefaan bedachten een ingenieus plan om bijna 200 meter aan sjaal aan ons gebouw te bevestigen, wat minder makkelijk leek dan gedacht. Maar we slaagden er in om ons sierlijk te laten verwarmen door de warmste sjaal. We voelden zo letterlijk en figuurlijk de warmte van de samenleving voor ons, voor onze gasten, voor ons werk. Meer dan ooit deed dit deugd.

Hartelijk dank aan allen die meewerkten aan deze sjaal: Breicafé Ternat, Ferm Borchtlombeek, Ferm OLV-Lombeek, Ferm Pamel, onze dagbestedingen De Stroom, De Ketelberg en Ter Linde Asse, onze vrijwilligers van het naaiclubje en iedereen die meehielp.

SPONSORING

Heel wat van onze verwezenlijkingen zijn mogelijk dankzij subsidies en sponsoring. Onze hartelijke dank gaat uit naar:

VAPH
VGC
Agentschap opgroeien
CERA
Zonta Aalst
Rotary Zottegem
Vzw Hope for Lio
Midzomer Wambeek
ZVC Manowarboys
Gemeente Roosdaal
Albatros
Pajotex
Den Hangaar
Apotheek Daem
Halloweentocht Roosdaal
Kunstenacademie
Lingerie Ghislaine
Valimmas
Gemeente Asse
Jeugdraad Asse
Hopduvel Asse

en vele privé sponsors.

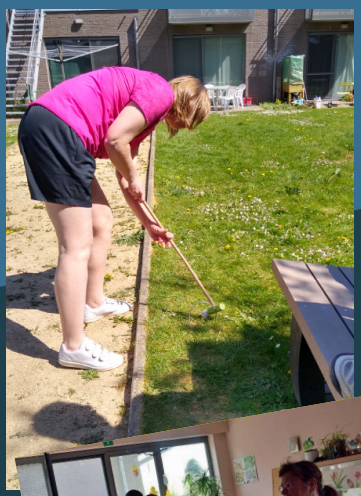

MPC Sint-Franciscus vzw
Lostraat 175, 1760 ROOSDAAL
www.mpc-sintfranciscus.be